Akbaba

— Şey, affedersiniz efendim, rahatsız etmek istememiştim... Ben cinayet masasından Komiser Columbo!
AP
Gazete
MC DÖNEMİNDE ÖLDÜRÜLEN GENÇLERİN SAYISI 42' YI GEÇTİ!.
NİYAZİ YOLTAŞ

Sizin için de bir Beymen var.

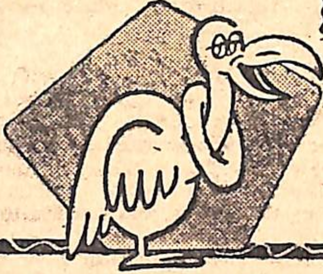
Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

"Seçkinlerin giyimi"

(Manajans: 356 — 13)

Yıl: 54 Cilt: 30 Sayı: 8 * Kurucusu: Yusuf Ziya ORTAÇ * 18 Şubat 1976 * Fiyatı 250 Krş.

Akbaba

KIBRIS'TA NELER OLUYOR?

KIŞ OLİMPİYATLARI!

KIBRIS sorunu, giderek bir sorun olmaktan çıkıp yedi başlı bir ejder görünümüne bürünmekte. 1974 yılının Temmuz ayında başlayan iyiniyetli müdahale, gitgide bambaşka bir biçim almakta. Ve ufukta şimdilik hiçbir çıkar yol görünmemekte. En kötüsü, ada ile ilgili birçok konu çevresinde yoğun bir sis bulunması. Adadaki iki toplumun henüz bir açıklık kazanamayan geleceklerinin yanısıra, bugünlerde olup bitenler de dünya kamuoyundan gizleniyormuş gibi.

Her soruyu bir yenisi izliyor.

Türkiye hükûmetinin bir Kıbrıs politikası var mıdır? Varsa istekleri nelerdir?

Adadaki yabancı üslerin geleceği ne olacaktır?

Ada Türklerinin kaçta kaçı şimdiki durumu olumlu bulmaktadır?

Şimdiki durum en çok kimin yararınadır?

Kıbrıs'taki «Türkiye ile bağlantılı şirketler» nasıl çalışmaktadır?

Türkiye'den adanın Türk kesimine giden göçmenlerin sayısı ve nitelikleri nedir? Bu kişilerin yerleşmelerinde nasıl bir yol izlenmektedir?

Türk denetimindeki bölgede kalan ve önceden Rumlara ait olan taşınır ve taşınmaz malların ne kadarı güneyden kuzeye göçen Türklere verilmiştir? Geri kalanı ne olmuştur?

Türk kesimindeki Rumların durumu nedir?

Bunların ve daha başka birçok sorunun karşılığını Türk hükûmeti en kısa zamanda vermelidir. Bu soruları biz kendimize sormaktan kaçınsak bile, dünya kamuoyunun sormasının önüne geçemeyiz.

Öğrendiğimize göre son zamanlarda, başta New York Times olmak üzere bazı yabancı basın organlarının Türk bölgesinde inceleme yapma istekleri ya umursamazlıkla karşılanmakta, yada reddedilmektedir. Kim kimden neyi gizlemektedir ve bu gizleme ne kadar sürebilecektir?

Açıklığa kavuşamayan her konu gibi, bu konunun çevresinde de dedikoduların çıkması kaçınılmazdır elbet. Daha şimdiden yolsuz açık artırmalardan para spekülâsyonuna, kaçakçılığa dek birçok söylenti çalkalanıp duruyor. Kıbrıs Türk Devletinin bazı yüksek dereceli memurlarının adları şüpheli olaylara karıştı.

Öte yandan, dış görünüşüyle olduğu kadar mantığıyla da Süleyman Demirel'e benzeyen Rauf Denktaş'ın sözleri her gün anlam değiştiriyor gibi. Verdiği demeçler Ada Türklerinin dâvalarının yararına değil, zararına oluyor bize sorarsanız.

Kıbrıs'ta neler oluyor?

Türkiye Cumhuriyeti hükûmeti açıklama yapmalıdır. Bunu önce ada halkına, sonra Türkiye halkına, sonra da insanlığa borçludur.

Bu arada namuslu Türk gazetecilerini de bir ödev beklemektedir. Gerçekler en kesin biçimde yerinde görülerek saptanabilir. Adanın son aylardaki toplumsal koşullarını inceleyen bir araştırma çalışması yok ortada. Neden? Gazetecilerimiz sadece politikacı yada işadamı izlemek için gitmemeli adaya. Basınımız bu konuyu görmezlikten mi geliyor, yoksa böyle bir çalışma yapmak isteyenler engelleniyor mu?

Karşılıksız kalan sorular, en azından bir tedirginlik kaynağıdır her zaman.

1974 Temmuzundaki müdahale, Kıbrıs Türklerinin güvenliği için yapıldı.

Hatırlatmakta yarar görüyoruz.

AKBABA

— Memurlar dairelerde tedirgin —

Av partileri!

Bir Sizden Bir Bizden

— Muzaffer İzgü —

HA çıktı, ha çıkıyor, ha makinaya girdi, ha kıyıldı, ha kıyılacak derken, bizim müdür İsmail beyin ataması çıktı, hem de tâ nereye? Üstelik müdürlükten aldılar, öğretmenliğe verdiler... İsmail beyin hanımı da öğretmen, ama onu atamadılar. İsmail bey, bavulunu, kitaplarını aldı, bindi bir otobüse, uğurladık gitti... Gülegüle İsmail bey!... Çok iyiydi müdürümüz, çok severdi biz öğretmenleri. Bakalım yerine gelecek olan nasıl olacak? Hani bir özdeyişimiz vardır, gelen gideni aratır, derler. Belli ki aratacak. Gelecek adamın hangi gruptan olduğuna ilişkin birtakım totolar oynuyoruz aramızda.

Cebbar bey diyor:

— Görün bakın, gelecek olan kurtçudur... Eğer kurtçu göndermezlerse ben de neyim, niçin derseniz bizim bakanlığı kurtçular kaplamışlar. Onların borusu ötüyormuş, bakan da önüne gelene imzayı çaktırıyormuş. Esas atamaları yapan kurtçu bir genel müdürmüş.

Asım bey:

— Hani şu makasçı genel müdür mü? diye sordu.

Arkadaşlar:

— Hangi makasçı genel müdür? diye sordular.

— Canım makasçı işte, dedi, gerisini söylemedi, çünkü içerde bayan arkadaşlar vardı.

Orhan bey:

— İmamcılardan yollarlar, diyordu...

— Olmaz yahu...

— Bal gibi olur...

Süha bey:

— Kıratçıdır gelecek olan, ne derseniz deyin bana, diyordu.

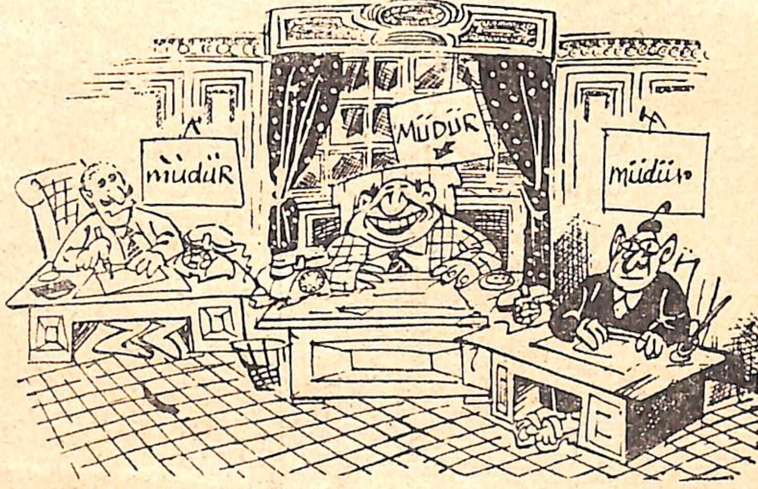
Biz böyle tartışır, totolar, lotolar oynarken, adamın biri çıktı geldi. Az şişman ama, müdür suratı yok, bıyıklar bir tuhaf, gözler patlak, bakışlar donuk... Adam doğruca müdür yardımcıları odasına girmiş, hemen cebinden kararnamesini çıkarmış:

— Ben müdürüm, demiş.

Bizim yardımcılar, kalkmışlar ayağa:

— Hoş geldiniz müdür bey, demişler.

Bir anda haber bize de geldi. Eh görelim bakalım şu yeni müdürümüzü. Görmemize gerek kalmadı, bir yazı çıktı, imzaladık. Yeni müdür Tahsin bey, bizlerle tanışmak istiyordu. Biliriz biz bu tanışmaları. Aslında tanışma değildir bu tür toplantılar, yeni müdür birtakım direktiflerini vermek için toplar öğretmenleri. «Ben şunu isterim arkadaşlar, ben bunu istemem arkadaşlar.» Müdür neyi istesin, neyi istemesin, cami ne denli büyük lursa olsun, imam bildiğini okur ya, zorunlusun

oturup bu direktifler listesini dinlemeye. Biz de başladık yeni müdürümüzü dinlemeye... Arif bey esner, Cevdet bey gazete okur, Aysel hanım şeker yer...

— Arkadaşlar, cuma günlerinin ders saatlerini değiştirmek istiyorum. Öğle zamanı biraz boş zaman bırakılmalı...

Tamam bu sözden Orhan bey sırıtmaya, yüzümüze bakmaya başladı. Belli ki, totoyu da, lotoyu da ben kazandım, diyordu.

Arkadaşlardan bir ikisi direndiler ama yeni müdür Tahsin bey, onlardan fazla direndi...

Neyse, dedik... Toplantı bitti... Hepimiz Orhan beye çaylar kahveler ısmarladık, borcumuzu ödedik...

Yeni müdür, büyük bir iştahla işe girişmiş, okulun soba borularından işe başlamıştı ki, iki gün sonra hademe koşarak öğretmenler odasına geldi:

— Bir müdür daha geldi, dedi.

Biz öğretmenler, şaşkınlıktan hop oturduk hop kalktık:

— Yahu Esmanım, yanlış anlamış olmayasın?

— Vallahi müdürüm, okulunuza yeni tâyin oldum, dedi.

İndik aşağıya. Müdür yardımcıları odasına girdik. Bir genç ki ince kıyım, bıyıklar yukarda, saçlar asker gibi kesilmiş...

— Adım Mete Özbahadır...

— Eh memnun olduk efendim...

Olmasına olduk amma, yardımcılardan en yaşlısı Salih bey:

— Şey efendim, sizden iki gün önce bir müdür gelmişti, dedi.

Mete Özbahadır bey, şöyle bir yekindi, öksürür gibi:

— Müdür mü? dedi. Olmaz canım.

Salih bey ayağa kalktı:

— Buyrun yukarıya çıkalım...

Gerisini müdür yardımcısı Salih beyden dinledik. İki müdür birbirlerinin ellerini sıkmışlar, birbirlerine çay kahve sunmuşlar. Sonra eski müdür, müdür odasına bir masa daha atılmasını buyurmuş. Masayı hademe Esmanım götürmüş. Öteki masanın karşısına koymuş. İki müdür kuzu kuzu oturmuşlar.

Bir gün sonra, bir yazı, yine toplantı var. Belli toplantının nedeni, ikinci gelen müdürün de birtakım önerileri olacak. Varsın olsun bakalım. Toplandık... İlk sözü Tahsin bey aldı:

— Arkadaşlar, dedi, bakanlık gerekli görmüş ki, buraya bir müdür daha, arkadaşımız Mete Özbahadır beyi tâyin etmiş. Büyüklerimiz elbette bizden daha iyi bilirler. Anlamışlar bu okulun büyük bir okul olduğunu, buraya iki müdür ancak yeter demişler ve arkadaşımızı göndermişler. Şunu belirtmek isterim ki burası İşçi Sigortaları değil, bir okuldur. Burada birinci müdür, ikinci müdür diye bir şey yoktur. Ben de müdürüm, arkadaşım Mete bey de müdürdür. Buna göre davranılacak...

Oh babam oh, çifte müdürlü okul...

Tahsin bey devam etti:

— Şimdi arkadaşım Mete bey konuşacak...

Mete Özbahadır bey konuştu:

— Arkadaşlar, ben stajiyer müdürüm. Anlıyorsunuz ne demek istediğimi. Yâni ilk göreve başlayışım. Büyüklerim bendeki yeteneği keşfetmiş olmalılar ki, daha göreve başlar başlamaz müdür yaptılar.

Biz, birbirimize bakındık:

«Nasıl yahu, hiç stajiyer müdür olur mu? Adam hiç öğretmenlik yapmamış, okuldan mezun olmuş, kimbilir hangi bakanlıkta, kimin yanında çalışmış, gelmiş buraya müdür olmuş... Aaa olur olur, bu dünyada olmaz şey yoktur»

— Arkadaşlar...

«Buyur Özbahadır bey!»

— Okulda birtakım kurslar açacağım...

Cebbar bey yüzümüze bakıp sırıtmaya başladı. Yâni diyordu ki:

«Bakın ben size demedim mi, bu adam kurtçulardan. .»

Toplantı bitti. Cebbar beye çayları kahveleri ısmarladık. Beden eğitimi öğretmeni olan arkadaşımız Erol bey:

«Ben bu tür kurs murs açmam» diye diretti. İkinci gelen müdür Özbahadır bey:

— Sizinle sonra görüşürüz, dedi...

Galiba Erol beye de haritadan yer beğenmek düşüyor. Erol bey gülüyor:

— Ulan neresi olursa olsun be, diyor. Giderim de burada kimseyi unutmam...

Özbahadır bey, işe helâlardan başladı. Muslukları onarttı. Kendisi de o günü helâdaydı ki, ben de nöbetçiydim ki, bir girdi içeriye... Öğretmenlikte nasıl böyle besili ördekler gibi olmuş şaşılacak şey...

— Nerede müdür yardımcıları odası diye sormasın mı?

— Hayrola kardeşim? dedim.

— Ben buraya yeni atanan müdürüm.

— Hoppala, demişim.

— Ne hoppalası?...

— Yoo yooo bir şey yok, buyrun götüreyim...

Girdik müdür yardımcıları odasına. Eh şimdi ver bakalım kara haberi Salih bey...

— Hoppala!...

— Hoppala ya Salih bey!...

Yeni gelen:

— Noluyor? dedi...

Salih bey yanıtladı:

— Efendim hoş geldiniz, sefa geldiniz ama, burada iki müdür daha var.

— Allah Allah!...

— Buyrun efendim çıkalım yukarıya...

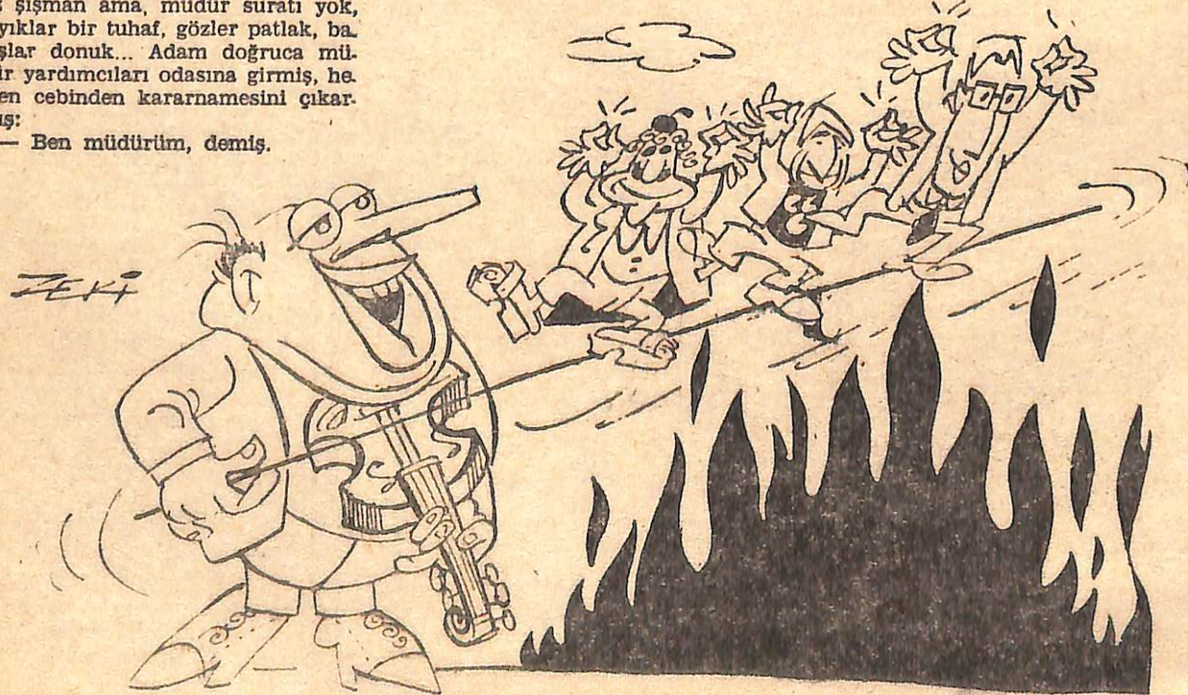
Çıktılar... Az sonra Esmanımı bir masayı yüklenmiş giderken gördük. O masayı da müdür odasına yerleştirdiler... Bir toplantı da yeni gelen müdür için yapıldı. Yeni gelen müdür de:

— Arkadaşlar, aslen Isparta'lıyım, deyince gerisini dinlemeye gerek görmedik. Belli ki bu da kıratlılardan...

Eskiden okullar bir müdür bir mühürle idare edilirdi, şimdi bizim okul, üç müdür, bir mühürle idare ediliyor Yalnız tümümüz kuşkuluyuz. Hattâ üç müdürümüzün, üçü de kuşkulu... Okulun kapısından şöyle iyi giyinmiş bir giriverse, hepimiz başına koşuyor:

— Beyefendi, müdür müsünüz? diye soruyoruz...

Şimdi Koç marka bir müdür bekliyoruz. O da gelsin ki koalisyon tamam olsun. Biz de, «Ha geldi, ha gelecek» demekten kurtulalım.

— Devam çocuklar, oyuna devam!..

EĞLENCE YERLERİ REHBERİ

MC GECE KULÜBÜ

SUNAR.

GENÇLİĞİN GÖZBEBEĞİ:

SULEIMAN IRONHAND

"KISA BİR SÜRE İÇİN"

VE DE...

ALPLION TOURKESH

NURHAN TEYZEOĞLU

BÜYÜK FEDAKÂRLIKLA GETİRTTİĞİMİZ

NEJMEDDUN SOLDIERLOOK

AİLE'YE ÖZEL VERGİ İADESİ YAPILABİLİR!

KABARE ESSELAM

RADYO VE TELEVİZYONUN POPÜLER SAN'ATÇISI,

NECABETTIN GERİBAKAN

BÜYÜK SHOWMAN KOMİK-İ ŞEHİR!..

AYRICA KONUK SANATÇILAR:

SÜLÜYE TENEKEEL,

ALPİYE ASLANE,

DANSÖZ TURHANE!

FİKS MENÜ: İÇKİ YOK HEDİYESİ 675 LİRA!

HATUN KİŞİLER GİREMEZ.

BATTI BALIK RESTORAN

İFTİHARLA SUNAR:

SAHNELERİMİZİN MEDARI İFTİHARI, SÜPER STAR:

FERRUHE BOZŞEYLİ

VE DE...

ORYANTAL FERROUH BOZMÖSYÖLÜ

TOURHAN FEYZISON

ŞABANIN YERİ

KIVANÇLA SUNAR:

DOKUZ+BİR GURUBU EŞLİĞİNDE:

TOURHAN FEYZISON

AYRICA:

KÜHEYLAN SEMİREL

NECO ŞENBAKAN

SALPASLAN SÜRKEŞ

%10 MÜŞTERİYE AİTTİR.

M.C. ORGANİZYON

SOLYALI SAHİL GAZİNOSUNDA

UZUN SÜREDİR KONSERLERİNE ARA VEREN DEV SANATÇI

GÜLEND NECEVİZ

VE DE...

BULÉNDE E+C+VITE

VE DE

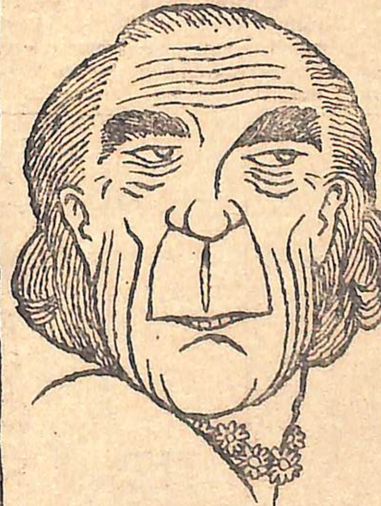
MÜTHİŞ KOMİK KANDIRALI TURAN'DAN GIRNATA TAKSİMİ

HER GÜN HALK MATİNESİ

TAVERNA KOMANDOS

DÜNYA GENÇLİĞİNİN BİR NOLU SEVGİLİSİ:

ALYASLAN TİTREŞ

ÖZEL KOSTÜMLERİYLE, ÖZEL DEKOR VE SAZLARI EŞLİĞİNDE!..

CASINO DELLA MUHALEFET

SUNAR

VEDET ŞANTÖR:

MOUSTAPHA TİPİSİ

NİYAZİ YOLTAŞ

Burası ANKARA
Fikret Otyam

Nerede o eski bütçe görüşmeleri?

BÜTÇE, Cumhuriyet Senatosundan geldi Millet Meclisine... Sönük geçti bu yılın görüşmeleri, tatsız yâni... Eskilerin dediği gibi «Nerede o eski bütçe görüşmeleri?»

Tanrı razı gelsin MSP Erzurum üyesi Lütfi Doğan din kardeşimizden... Şeriat üstüne, o çok değerli bilgilerini de sunmasaydı, Diyanet bütçesi bile tatsız geçecekti!

MSP Erzurum üyesi ve de Diyanet İşeri eski Başkanı bay Lütfi Doğan «şeriata karşı olduklarını söylemek milletimizi üzüyor» buyurdu ve ekledi:

«Şeriat demek adalet demektir.»

Bay Doğan'a göre, şeriata inanan namusa tecavüz edemez, mala tecavüz edemez, ırza ve cana tecavüz edemez. Adalet de bunlarla sağlanır. Hak ve haramı çocuklarımıza öğretirsek banka soymak, hırsızlık yapmak gibi şeyler asgari hadde iner.

Evet, diyelim böyle oldu, bunları çocuklarımıza öğrettik, öğrettik ama a emmi, «böyük» leri ne yapacağız? Banka soygunu onlarda, yasal yada yasalımsı hırsızlık onlarda, bekleyeceğiz mi çocuklar yetişsin de banka soygunları, devlet soygunları bitsin diye?

Bay Doğan din kardeşimizin başkanı Necmettin Hoca da sıkı bir konuşma yaptı Cumhuriyet Senatosunda bütçeleri nedeniyle. Erbakan Hoca «Hangi okula daha çok para harcarsak o okulda daha çok olaylar çıkıyor» buyurdu. Peki bunun çaresi ne ola ki? Çaresi, kesersin verdiğin parayı önlersin anarşiyi, o kadaaar!.. Ve devam etti Başbakan Yardımcısı, «Kurtuluş nerededir?»

Eskiden olsa, bir sayın üye hemen cevabı yapıştırırdı:

«Cebeci semtindedir...»

Ankara'yı görmek mutluluğuna erişmemiş okurlara bilgi verelim ki, Cebeci'de Kurtuluş bölgesi vardır ve parkıyla ünlüdür.

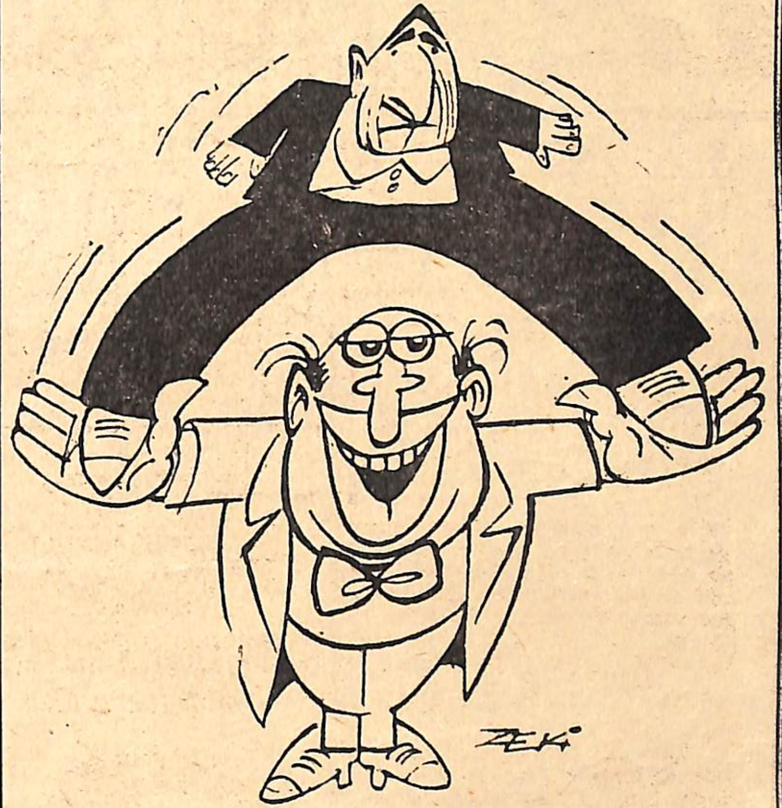
Adalet Bakanlığı bütçesinin görüşülmesinde hak, hukuk, yasa, kanun, demokrasi, fazilet, yargıç gibi kelimeler bol bol kullanıldı. AP'li Ömer Ucuzal, Türkiye'de anarşiyi solcuların çıkardığını beyan buyurdu, «Türkiye'de faşist yoktur, aslında faşizm, İkinci Dünya Savaşından sonra dünya üzerinden çekip gitmiştir» dedi. Bay Ucuzal, eğer Türkiye'yi dünyadan saymıyorsa ne diyebiliriz?

Ola ki haberi yoktur, o, dünyanın üzerinden çekip gitti dediği şey, 31 Mart 1975 tarihinde ülkemize pır edip indi, hani insaniyet namına haber vereyim dedim... Bilmemek değil, öğrenmemek ayıp da...

....

Bilemem, bu yazı yayımlanıncaya kadar, Başkent Ankara'da önemli gelişmeler olur mu? Hani ufukta böyle bir «ihtimal» var da... Parlamento kulislerinde, kitaplığında bir fıs fıs —afedersiniz— «gırla» gidiyor... O bununla fıslaşıyor, öbürü bir diğeriyle fıslaşıyor, mübarekler muslukları aratmıyor... En yaman çatışma da Başbakan Demirel ile CHP Genel Başkanı Ecevit arasında geçiyor, «lâf» la, demeçle... Eh, ellerine kılıçları alıp «Ya Allah» çekip vuruşacak değiller ya? Kocaman kocaman adamlar... Bakınız, bay Demirel'e göre bay Ecevit «Şeref ve haysiyet cellâdı», bay Ecevit'e göre, bay Demirel de «Hükûmette kalabilmek uğruna silâhlı zorbaların desteğinde bir Başbakan» ve «Devleti eşkıyaya işgal ettirme heveslisi».

Bunlar, demeçlerinden aldığım en kibar ve hafif atışlar! Gerisini varın, sizler kıyaslayın!

— Demirel, MHP'nin koalisyondan çıkarılacağı haberini yalanladı. —

— Baksanıza el üstünde tutuyoruz!..

KUZGUN YOK ARTIK...

NE tuhaf... Güldürü dergisinde, insanın elinin kendiliğinden kayıp gittiği bir acı haberin yer alması, insanın yüreğini bir hoş eden bir kaybın, haydi geleneksel deyimiyle belirtelim «acı bir kaybın» yer alması! Bakın, sözü uzatmadan neden yazıyorum bunları, açıklayayım... Kapkara bir insan, sadece renk yönünden... Cıvıl cıvıl, yaşama sevinci dolu gözler, bakışlar, aklaşan sakallar, hafifçe eğilmiş bir beden, kocaman gözlükler ve kıvır kıvır saçlar... Bu, siyahî bir insandır, adı Kuzgun, soyadı Avar'dır... Mesleği heykelciliktir, heykeltraştır, ama asıl mesleği insan sevmektir, insanları sevmek, sanatların en büyüğü... Bu arap çocuk, benim de 30 yıllık arkadaşım, yaşamı bir roman. Bu çocuk ölmüş... Beyin kanamasından!... Hani bazı haberler olur, «inanılmaz» deriz, bu da o cinsten...

Sanatını, sanat anlayışını, saygıyla bir yana bırakıyorum... Ondan bir kaç, çizgi-anı'yı bağışlayın aktarmadan edemiyeceğim:

Kuzgun, Ankara'nın, Başkent Ankara'nın Kızılay Alanı'nda, Ankara'nın .... (şeyi) denilen o muazzam gökdelenin girişinin üzerindeki boşluğa, Ankaralılar her baktıkça, «Yahu bu nedir?» diye sordukları, kurumuş kuş iskeletine benzeyen heykeli yerine oturtmak için sık sık Başkent'e geliyordu.

Bir sabah kapı çaldı, serde erkeklik var ya, hanıma «bakıver» demiştim, biraz sonra bir çığlıkla yerimden fırladım, kapıya koştum, hanım kapının zincirini çıkarıyor, söyleniyor bir yandan:

«Hay Kuzgun, Allah canını almaya, ödüm koptu!...»

Kapı açıldı, bizim Arap Kuzgun boynumuza sarılırken gülerek söylüyordu:

«Bre yenge, kabahat sende... Kim o dedin, kapıyı aralayıp, ben de kartvizitimi sundum. Mesele bu kadar basit!...»

Hanım, «Kim o?» demiş, zinciri boşaltmadan kapıyı aralayıp. Kuzgun da kartvizit dediği elini uzatmış, kapkara. Hanım da uyku sersemi kapkara bir el görünce çığlığı basmış!...

Bir gelişinde, evde aktör Kerim Afşar ile tanıştırdım. Yugoslavların erik rakısından nefret ederim, evde bir şişe var. Bunlar içtikçe açıldılar, sıra erik rakısına gelince, «alın şişeyi parka gidin için, kokusuna bile tahammülüm yok» demiş idim. Onlar, balkon kapısını açıp şişeyi «iyi» ettiler... Başıma geldiği için bilirim, «Bu içki belâlıdır, adamı donuna ettirir» diye de uyardım... Kuzgun, çalışma odamda yattı. Sabah kalktı, acı kahvesini içti, gazetenin bürosuna geldik, bir acı kahve daha «patlattı» kendi deyimiyle... Hemen yanımda oturuyor, telefon çaldı bizim hanım, ne var demeye kalmadan patladı, «Bana bak,» dedi, «o araba söyle, daha bizim eve adım atamaz...»

Yakınmasını acı acı anlattı... Telefonu kapattım. Başladım gülmeye:

«Lan ollum arap, ben demedim mi?»

«Neyi?»

«Neyi olacak, gece yatağa işemişin, benim fotoğraf çerçeveleri falan su içinde kalmış!...»

Kuzgun yerinden fırladı, kara elini ak alnına vurdu, «Ulan» dedi, «Gece bir rüya gördüm, sıkışmışım, sonra bir köşebaşı buldum, bir güzel ve de efendim, sultanım, bir güzel ve de uzuuun, uzuuuun işedim... Demek ki o köşe senin bana hazırladığın yatakmış, yuh bana, yuh kere yuh!...»

Eşime anlattım, gülüştük.

Dostlar, İstanbul'dan arayıp gecenin geç saatinde, O'nun acı kaybını haber vermişler. Otobüse atladım, İstanbul... Kuzgun'suz İstanbul... Hocam Bedri Rahmi'den sonra daha bir yaşamasız geldi.

İnsan diyor ki, hayır otuz yıl tatlı kahrını bölüştüğümüz eşim diyor ki, «Her hafta çarşaf yıkamaya razıydım, neden öldü böylesine erken?»

Eh, ne yapalım, gün olur sorarız, «neden böyle erken öldün ollum arap?»

O zaman, ne zaman acep?

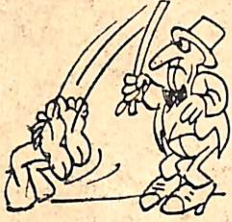

HAFTADAN HAFTAYA Vedat Saygel

KISA HABERLER

ÖZGÜRLÜKLERİ GENİŞLETECEK YASA TASARISI GÜNDEME ALINDI

Bir süre önce Adalet Bakanlığı tarafından «Özgürükleri kısıtlamaya değil, boyutlarını tesbit etmeye çalışıyoruz» diye açıklanan hazırlıklar sona ermiştir. MC partilerinden oluşan komisyon tasarıya son şeklini vermiştir. Özgürlüğün boyutlarını saptamada eldeki metreler yetmemiş, çaresiz kalan komisyon üyeleri metrenin yetmediği yerlere falaka sopalarını da eklemiştir. Öksürük ve aksırık gibi toplum huzurunu bozacak durumlarda olaya muhtarlar el koyacak, aksıran kişiye «Çok yaşa» diyenler en az beş yıldan başlamak üzere papazı bulacak, bu önlemler sayesinde ülkemiz kafasını dinlemek isteyenlerin akın edecekleri bir yer olacaktır.

KARATAŞ'IN GÖREVE ATANMASIYLA TRT'DE TEMİZLİK BAŞLADI

Tüm personelinin izin alarak, istifa ederek, hasta gözükerek canını kurtarmaya çalıştığı TRT'de akıl almaz bir panik başlamış, koridorda karşılaştığı iki yağlı boyacıyı daire başkanı sanan Genel Müdür, «Siz ne arıyorsunuz burada?» diyerek bir güzel haşlamıştır. Daha sonra işin içyüzünü öğrenen müdür, binanın gerçekten boş olduğunu görmüş, kış temizliğine başlanması için badanacılara gereken emri vermiştir. Bir söylentiye göre, boyaların yenilenmesinden sonra, konuşma dilinin eskitilmesi çalışmalarına başlanacakmış.

İSTANBUL KOMAYA GİRDİ!

Ziyaretten çıkarken hastane kapısında gazetecilerin sorularını yanıtlayan İmar ve İskân Bakanı Ok, «İstanbul hastadır, operasyona ihtiyacı vardır» dedikten sonra üzgün bir sesle. Tanrıdan umut kesilmeyeceğini belirtmiş ve şöyle demiştir: «Bu hastayı, İstanbul Teknik Üniversitesi'ne havale ettim.»

Bakanın ayrılışından sonra hastayı ziyarete koşan gazetecilere ziyaret saatinin sona erdiği söylenerek görüştürülmeleri sağlanamamış, hastanın borç almak için Ankara'ya yerleşen babası Ahmet İsvan tüm aramalara rağmen bulunamamıştır.

ÖNEMLİ BİR NOT:

Politikacı ağzıyla konuşmaya terbiyemiz izin vermediğinden siyasal olayları ve demeçleri sayfamıza alamadık, özür dileriz.

Spor Toto sunar

Dün oynanan maçlarla 31. hafta sonuçları alınmış, kuponlar bir bir sayılmıştır. Bu duruma göre 13 bilen iki kişi sekizer lira almış, diğer derecelere ikişer liranın altında ikramiye düştüğünden, tüzüğümüz uyarınca bu paralar teşkilâta kalmıştır. İştirakçilerimize teşekkür eder, gelecek haftalar için de aynı başarıyı dileriz.

Ne oto, ne foto... Kolay zengin olmanın yolu TOTO!

Yıldızınız diyor ki :

BU HAFTA DOĞANLAR

Kafanız saat gibi aman
değmesin nazar,
Aklınızı ölçüyle kullanın
azar azar;
Büyük bir sorun ile
karşılaşacaksınız
Sevgiliniz gelecek önümüzdeki
pazar.

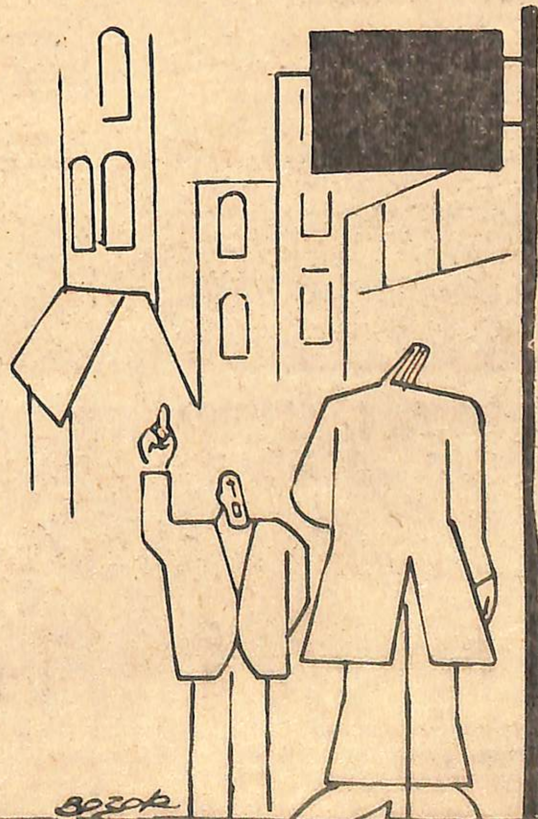
HAFTANIN SANAT OLAYLARI :

UNUTULMAYACAK BAŞARILI BİR KONSER

BİR salon düşününüz ki, Klâsik Batı Müziği hayranlarınca silme dolmuş, 50 liralık bir bilet karaborsada 150 lira olmuş. Sonunda onlar bile tükenmiş de, bazı yardımsever kişiler kıtlığı gidermenin yolunu sahte bilet basmakta bulmuştu. Koca salonda çıt yok. Yaylı çalgılar, nefesli çalgılar Bethoven'den, Brams'a; Şopen'den Şubert'e atlarken dinleyiciler büyülenmişti âdeta. Her parçanın bittiğini, reverans yaparak hatırlatmak zorunda kalan orkestra şefinin gayretleri bile vecde kapılan dinleyicileri ayıltamıyordu. Saatler akıp gitmiş, orkestranın programındaki parçalar çoktan bitmişti. Fakat müzikseverlerde en küçük bir kıpırtı görülmüyordu. En seçkin kişilerin doldurduğu salonu Toplum Polisi zoruyla boşaltmaya kalkışmak hiç de yakışık almayacağından organizatörlerin akıllarına gelen çare, genç sopranomuz ünlü Hayriye Haykıran'ı sahneye dâvet etmek olmuş, birkaç kişi kentin çeşitli yerlerine dağılarak kendisini bulmuştur. Ve kendisine dünyanın çeşitli ülkelerinde bir yığın ödüller kazandıran o tatlı sesiyle Karmen'den bir aryaya başladığı an trans halindeki dinleyici topluluğu birden ayılmış, bir kısmı yangın var sanarak canını sokağa atarken, bir kısmı oturduğu koltukta bayılmıştır.

Müzikseverlerimizin kolay kolay unutamıyacakları bu konserin tüm yükünü omuzlarında taşıyan genç sopranomuz Hayriye Haykıran başarılarına bir yenisini daha eklerken, panik sırasında yaralananlardan durumu ağır olan üç kişi de çeşitli hastanelerde tedavi altına alınmışlardır.

— İşçiler, memur olmak istemiyor. —

— Yalanım varsa memur olayım!..

KÜÇÜK İLANLAR

Aranıyor

1.000.000
500.000
100.000
50.000

Kırkbin, onbin, hattâ hattâ teselli mükâfatından amortiye dek her şeye fit... Yenikapılı Müfit.

Bu kış sizi biz ısıtacağız!

Zira ne odun alabildiniz, ne kömür... Yaz gelene kadar geçer mi ömür? İşte bu nedenle BU KIŞ SİZİ BİZ ISITACAĞIZ!

Sıcak ilgi, geniş bilgi, en usta karateciler tarafından kese masaj, adres: Hamam Pasaj.

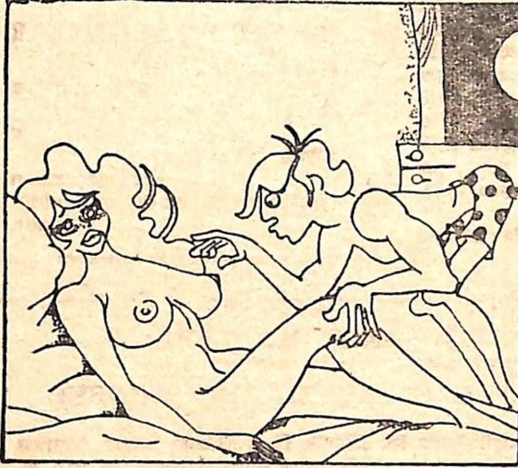
*

İş arıyor

Son yapılan «Dünya Sihirbazlık Yarışması» nda sandığa koyduğu genç kızı kaybedip, beş kıtanın polisi işbirliği yaptığı halde değil kızı, izini bile bulamayan ve bu hüneriyle birinciliği alan ünlü sihirbaz Abruka Darbuka konuk olarak geldiği ülkemizde bir el işaretiyle temel ihtiyaç maddelerinin yok olduğunu, bir göz işaretiyle yüzlerce maddeye zam konduğunu görerek, kendinden çok daha değerli sihirbazların bizde bulunduğunu anlamış, «Bildiğimiz üç beş hünerle biz bu ülkede açlıktan ölürüz» diyerek, mesleğin tüm inceliklerini öğretecek bir ustanın yanında iş aramaya başlamıştır. İlgililerin dikkatine...

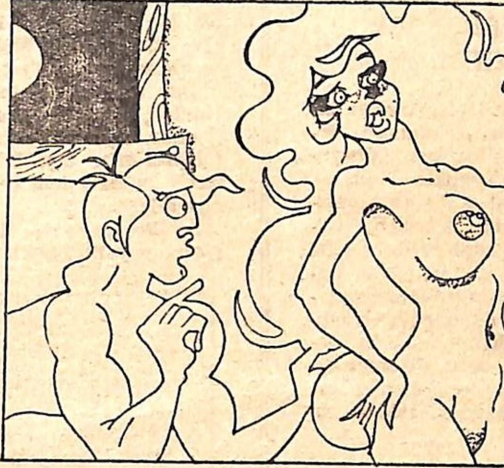
FİGÜRANIN AŞKI

Yazan Mukadder Özakman — Çizen Orhan Özdemir

Plâstiğin şişmesi hani kalmıştı yarım;
Dedi ki: «Şişirmeye ben yeniden başlarım.»

Plâstiği çıkarıp üflemiş şişirmişti,
Plâstik, güzel bir kız şekline de girmişti.

BEBEK YÜRÜYOR!

Bebeğin arkasında sıra düğmeler vardı,
Bir düğmeye basınca bir hareket yapardı.

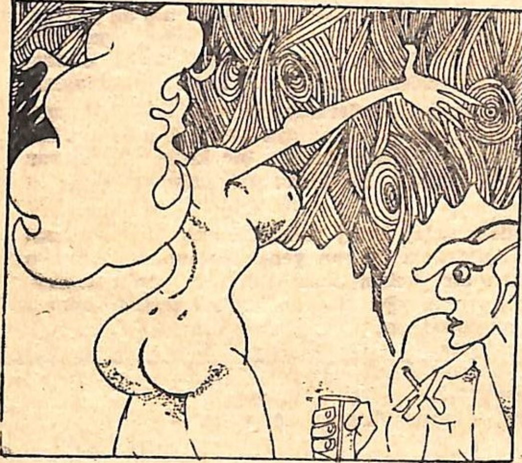
Bizim kahramanımız basınca ilk düğmeye,
Güzel kız başlamıştı kırıtıp yürümeye.

BEBEK ŞARKI SÖYLÜYOR!

Şimdi şaşkın Figüran fırlamıştı, yerinden,
«Walk» un altında «Sing» e bastı parmağı birden.

Hayretten Figüran'ın gözleri fırlar gibi,
Bebeğin söylediği şarkı: «I am your baby!»

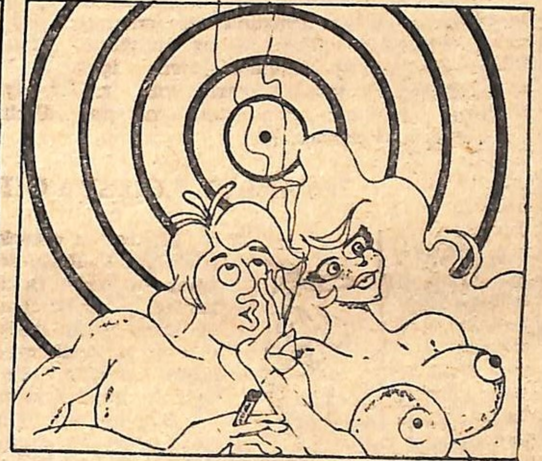
Bebeğin bu şarkısı odayı doldurmuştu,
Figüran da kadehle masaya oturmuştu.

Bu şarkı Figüran'ı yakıyor yakıyordu,
Kadehler birer birer şerefe kalkıyordu.

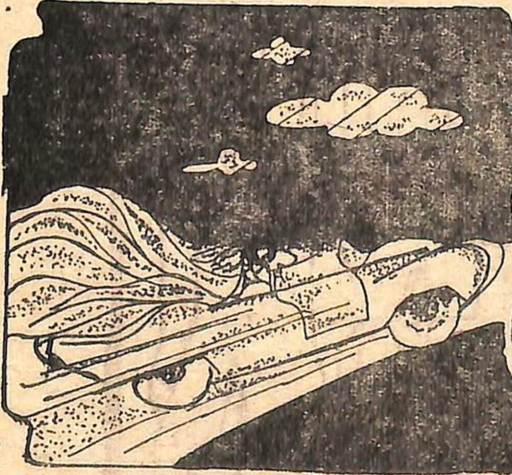
İri yeşi gözlerle Figüran'ı süzüyor,
Dudağını şehvetle bir açıp bir büzüyor,

Şarkının âhengiyle kollarını açıyor,
Başını oynatınca saçlarını saçıyor.

Bilmiyordu şarkıyı o kaç kez dinlemişti,
Bazan neşelenmişti, bazı an inlemişti.

Bebek susmuş, odayı bir sessizlik almıştı;
Sigara dumanında hayâllere dalmıştı...

DÜŞ VE GERÇEK

Bir spor arabada bebek şimdi sağında,
Tatlı bir yel esiyor genç kızın duvağında.

Beyaz bir bulut gibi duvağı uçuşuyor,
Figüran gazladıkça arabası koşuyor.

Figüran'la genç eşi bir otele inerler,
Kanat takıp uçarak içeriye girerler.

Burası ya Marmaris, veyahut Kuşadası,
Deniz ayak altında, işte zifaf odası.

ZİFAF

Figüran genç eşinin açıyor duvağını,
Saçlarını okşayıp öpüyor dudağını.
Akşamın ışıkları içeriye dolmakta,
Genç kızın yanakları pembe pembe olmakta.

(Devamı gelecek sayıda)

GOL KISIRLIĞI NASIL ÖNLENMELİ

ERHAN TIĞLI

AÇIK oturum yöneticisi: «Sayın izleyiciler, gizleyiciler, okuyucu ve de doyurucular. Şimdi «Gol kısırlığı nasıl önlenir?» konulu bir açık oturum sunacağız sizlere. Sözü önce yirmi yıllık açık tribün seyircisi, karda kışta maçlara koşan, ıslanan, üşüyen ama gene de hiçbir zaman yerini terketmeyen Ali Hepaçık'a veriyorum.

Ali HEPAÇIK: Teşekkür ederim yönetici bey, sağol! Efendim, bendeniz yirmi yıllık açık tribün seyircisi olarak bu açık oturumda sayın futbol seyircilerine yararlı olacağımı umuyor ve tüm açık tribün seyircilerini en derin muhabbet ve hürmetlerimle selâmlıyorum. Öhhö öhhö! Eee... Bence gol kısırlığını önlemek için futbol açık oynanmalı. Kapalı müdafaa yapılmamalı. Açık rejimdeyiz efendim. Niye kapanalım? Açılmaktan korkmamalı. Deniz değildir ki saha, açılmaktan korkalım? Bakın, bütçemiz bile hep açık, ama politikacılarımız hiç korkup telâşa düşüyorlar mı? Benim gol kısırlığına çare olarak önerdiğim budur. Hücumlar açıklardan yapılmalı, gol açıklardan atılmalıdır. Santrforlar gol değil açıklara golük paslar atmalıdır. Bakın nasıl açılır o zaman oyunumuz, nasıl giderilir gol kısırlığı... Bence oyunu açmak, gol kapısını açmak için en açık seçik yol budur.

Yönetici: Teşekkür ederiz sayın Hepaçık. Şimdi de onbeş yıllık kapalı tribün seyircisi sayın Veli Kapalıkutu'yu dinleyelim. Evet, sizi dinliyoruz sayın Kapalıkutu.

Veli KAPALIKUTU: Ben açık seçik şeyleri sevmem efem. Bu açık oturuma da katılmayacaktım ama futbolumuza ufacık da olsa bir katkıda bulunabilmek umuduyla katılmış bulunuyorum. Bence gol kısırlığının sebebi açıklıktır. Eskiden futbolcuların donları, şortları uzunken çok gol atılıyordu. Ne zaman ki mini etek çıktı, kısa donlar, şortlar giyildi, gol kısırlığı da başladı. Gökten başımıza taş yağmadığına şükredelim. Oyun dediğin kapalı olur. Kapalı kapıyı açmak kadar güzel bir şey var mı? Kapalı kadın mı güzeldir, yoksa her şeyi meydanda açık kadın mı? Kapalı müdafaayı aşıp gol yapmanın zevkine doyum olur mu?

Bir şey daha var. Futboldan frikiki kaldırmalı, onun yerine penaltı verilmeli. Frikik, futbolculara kötü şeyler hatırlatıyor, eteği açılmış. frikik vermiş kadını, kızı düşünmekten gol atmayı unutuyorlar, elleri ayakları dolaşıyor, çarşafa dolanıyorlar.

Naci DUBARA: Şeyi de kaldırmalı efendim, ofsaydı da kaldırmalı. Bendeniz on yıllık bir numaralı tribün sepircisi olarak diyorum ki madem ki hürriyet var, gol atma hürriyeti de olmalı. Niye ofsayd mofsayd diye elini kolunu bağlıyoruz gol atmak isteyen sporcunun? Gol atma özel teşebbüsünde bulunan iş adamı, pardon futbolcu gol atsın da nasıl atarsa atsın. Hattâ eliyle bile gol atabilmeli. Maksat gol değil midir efem? Para kazanan, para kazanmak için çaba gösteren kişiye sen bu parayı nasıl kazandın diye soruyor muyuz? Sormuyoruz, soramıyoruz değil mi? Öyleyse gol atan futbolcuyu durdurup «Gooll!» diye ayağa fırlayan seyirciyi hayâl kırıklığına uğratıp niçin ofsayd yada entbol vermeye kalkıyoruz? İste bence gol kısırlığının asıl sebebi budur. Açık, kapalı oyun değil!

Yönetici: Peki, frikik atışlarında yapılan barajın kaldırılmasına ne dersiniz?

Naci DUBARA: Efendim, ben zaten bu tür ceza atışlarının kaldırılmamasına karşıyım. Tabii, bu durumda onun da kaldırılması taraftarıyım. Kaldırılmalı. O da kaldırılmalı. Futbolda liberalizm olmalı. Yalnız libero değil bütün futbolcular serbest olmalı, kimse kimseyi tutmamalı.

Yönetici: Barajların kalkması düşüncenize barajlar kralı sayın Demirel ne der acaba?

Naci DUBARA: Ne diyecek? Bir şey demez. O da benim gibi hür teşebbüs taraftarıdır. Memnun olur bilâkis. Hele ofsayd kuralının uygulanması oyunu büsbütün zevksizleştiriyor.

Yönetici: Peki. Şimdi de sözü, kırk yıllık bedavacı seyirci Selim Beleş'e verelim.

Selim BELEŞ: Sahi mi, şimdi sahiden söz benim mi? Mersi, çok mersi! Konuşabilir miyim yâni şu anda? Peki öyleyse. Şeyy... Öhhö! Hımm... Eee... Iı... Önce kendimi tanıtayım. Bendeniz kırk yıllık seyirciyim ama kırk para vermiş değilim maça. Ya bir serbest giriş kartı bulurum yada dışardan seyrederim. Para verseydim diğer arkadaşlar gibi sinirden fırttırırdım vallahi. Ama gol kısırlığı konusunda ben de dertliyim pek tabii... Bence bunun sebebi, eski şütör futbolcuların olmayışı. Nerde eski golcüler? Nerde Kelle Bekir'ler, Baba Recep'ler, Ordinaryüs Lefter'ler, Metin'ler, Can'lar?...

Sayın açık oturumcu konuşmacılar işin burasına hiç değinmediler. Eski ruh kalmadı hiç bir futbolcuda. Bir Gassaraylık ruhu vardı eskiden, sekiz kişi kaldıkları halde ezeli, ebedi rakipleri Feneri yenmişlerdi bir maçta, hiç unutmam, seyircilerin çoğu dışarda kalmıştı da kapıları kırıp içeri girmişti, ben de aralarındaydım...

Yönetici: Rica ederim sayın konuşmacı, lütfen sadede gelin. Geçmişe mâzi, yenmişe kuzu derler. Geçmişi bırakalım, geleceğe bakalım. Siz ne öneriyorsunuz gol kısırlığı için?

Selim BELEŞ: İşte ben de onu arzediyordum ya efendim... Ruh yok, ruh! Hep ondan oluyor bu kısırlık. Profesyonel futbolcular para için oynuyorlar hep. Ruh yok hiç birinde.

Yönetici: Peki, bu durumda çözüm yolu nedir yâni sizce?

Selim BELEŞ: Oyunculara amatörce mücadele etme, formasını giydiği kulüp için canını dahi verme ruhu aşılanmalı. İdareciler maçtan önce, devre arasında futbolculara moral vermek için nutuk çekmeli. «Aslanlar, kaplanlar!» diye iltifat etmeli, gayrete getirmeli. Fenerbahçede Alpaslan, Galatasarayda Fatih, Beşiktaş'ta Kahraman ileri üçlüye alınmalı. Hepsine de savaş edercesine oynamaları söylenmeli. Kaleye gol atmanın bir kale fethetmeye bedel olduğu belirtilmeli, hamâsî şiirler okunmalı...

Yönetici: Peki efendim, anlaşıldı. Sayın Ali Hepaçık, sizin sözlerinize bir ekleyeceğiniz var mı acaba?

Ali HEPAÇIK: Yok efendim. Yalnız arkadaşların sözlerine katılmadığımı söylemek isterim. Lâfla peynir gemisi yürümez. Öyle nutuk atmakla, şiir okumakla olmaz bu iş. Sistem gerek sistem. Açıklardan oynayacaksın, oyunu ortaya sıkıştırmayacaksın, kapalı müdafaa yapmayacaksın. Deplâsmanda bile kendi sahanda oynadığın gibi açık oynayacaksın.

Selim BELEŞ: Ruh olmadıktan sonra istediğin kadar sistem olsun, neye yarar bu?...

Veli KAPALIKUTU: Sistem kapalılıktadır. İşte bu kadar. Dediğim dedik, öttürdüğüm düdüktür.

Naci DUBARA: Kaldırmalı efendim, özgürlüğü, hürriyeti kısıtlayan her cezayı, kuralı kaldırmalı. Hür teşebbüs gibi var mı? Ofsayd neymiş; frikik, baraj neymiş?...

Selim BELEŞ: O zaman da oyun kör dövüşüne döner ama... Anarşi olur...

Naci DUBARA: Kör de sensin, anarşist de!

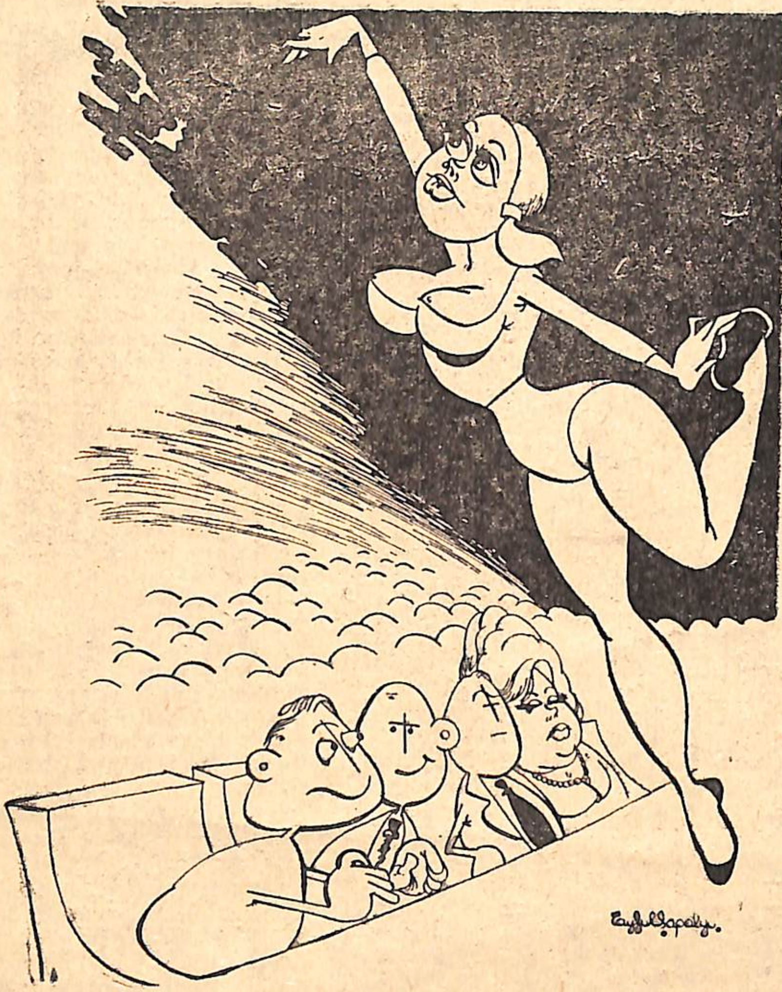
Selim BELEŞ: Lâfı amma da yanlış anlıyorsun yuh be!

Yönetici: Açık oturumumuz sona ermiştir. Lütfen kavga etmeyin. Polis, poliiiss!...

Erhan TIĞLI

— İşte havayı kirletmek istemeyen iyiniyetli biri... Gidip tebrik edeyim şunu!..

— Baleyi bu kadar sevdiğimi bilmiyordum!..

— Şu vitrinde olanı istiyorum... Dıştakini karıma, içini bana sarın lütfen!..

ve şimdi reklâmlar...

NİYAZİ YOLTAŞ

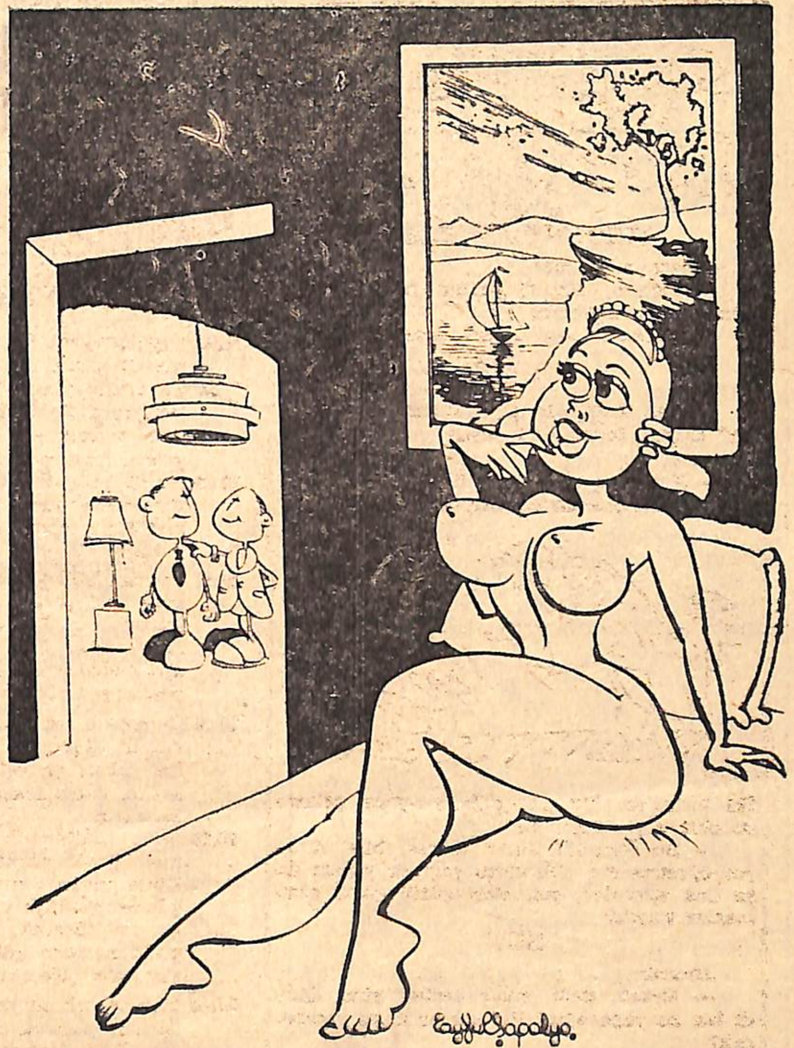

— Hizmetçi yatağını hazırlamıştır... Umarım.. umarım rahat edersin dostum!..

— Bugün öğleye kadar çalışıyorum da!..

Her Telden — Burhan Esen

Çocuktan Al Haberi

NEDEN ZARARLI?

Öğretmen sordu:

— Oğlum, alkollü içkiler neden zararlıdır? Söyle bakalım!

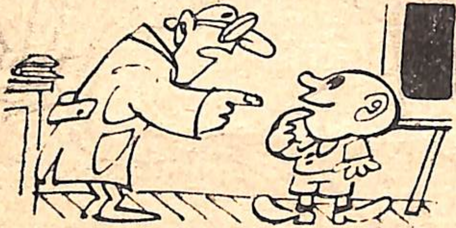
— Pahalıdır da ondan öğretmenim!

FORMÜL

— Sen kalk Ahmet. Su neden hasıl olur? Suyun formülünü söyle.

— ....

— Kaç kez söyledim. Su oksijenle hidrojenin birleşmesinden meydana gelmez mi?

İki hidrojen, bir oksijenle yanyana gelince su olur. Öyle değil mi?

— Bu formülü Sular İdaresi bile bilmiyor öğretmenim. Bilselerdi yağmur yağsın diye dua etmezler, çeşmeleri gürül gürül akıtmazlar mıydı?

SÜT

Annesi:

— Eyvah, dedi, sular kesildi yine. Şimdi biz ne yapacağız? Bulaşıklar nasıl yıkanacak?

Çocuk cevap verdi:

— Üzülmeye gerek yok anne, bulaşıkları gece yıkasan da olur. Ben sütçülerin halini düşünüyorum şimdi. Oncağızlar ne yapacaklar susuz?...

Artık yatabilirsiniz erkence TELEVİZYONDA BU GECE

18.00 Program ve her seyirciye mevlit şekeri on gram.

18.20 Tahtakale mescidinden naklen yayın. Spikerimizin tasfiye korkusuyla sesi titriyorsa, kusura bakmayın.

19.00 Gusül abdesti nasıl alınır? Zındıklara nasıl kılıç salınır? Konuşmacı: Sıkmabaşlı bacı.

19.30 Büyük hâkan, cennet mekân, ileri görüşü ile samur kürküne M.C. rozeti takan Abdülhamit Han demokrasiyi neden kurdu? Gençlere prangayı neden vurdu?

20.00 Dünyadan ve ahretten haberler. Sunucu bayan spiker çarşaf giyecek, peçe takacak, kafes arkasından bakacaktır.

20.30 Falcı Abdülkadir Baklacı'nın hava tahmin raporu. Dinle ondan sonra Libya'ya gönder mobilya yüklü vapuru. Isı düşecek, işini bilen politikacıların göbekleri biraz daha şişecektir.

20.40 Mehter takımından miting basma, yumruk atmak hasma, lider taşlama, öğrenci haşlama marşları.

21.00 Dört perdelik oyun: «Öğretmen, öğrenci dediğin kurbanlık koyun.» Birinci perdede Ispartalı Süleyman, kimseye vermeyecektir aman. İkinci fasıl, Turhanoğlu'nun marifetlerini işleyecektir muttasıl. Üçüncü bölüm: Başbuğ diyecektir solculara ölüm. Dördüncü perde, başlarınızı sokabilir derde. Yanbakan çıkarak karşınıza, zehir katacaktır tatlı aşınıza.

22.30 Saat yirmiiki otuz. Bu programda kafanıza inebilir gürz yada topuz. Zira çalacaktır eski Son Havadis'çi ve Adaletçi Kopuz.

22.45 Anarşik boğuşmalarda gözlüğünü, yüzüğünü, tabanca ve Arapça sözlüğünü kaybedenler için mevlit.

23.00 Düne bakış: Oh ya, oh ya. Eski Osmanlı İmparatorluğunu nasıl edebiliriz ihya. Aldırmayın yurt sorunları gömülse de batağa. Bize dua edip, hemen girin yatağa!

Meslek değiştirselerdi :

DEMEYİN BU DA NECİ, SÜLÜMAN OLDU NANECİ

Ankara Ekspresiyle yolculuk edenler bilirler. Tren daha istasyondan kalkmadan, «düüüt» demeden, küt diye bir naneci kompartmanlarda dolaşır, nane satmak için yolcularla dalaşır. Demeyin bu da kimdir aman. Naneci Isparta'lı Sülüman:

— Neler var, neler. Keskin naneler!

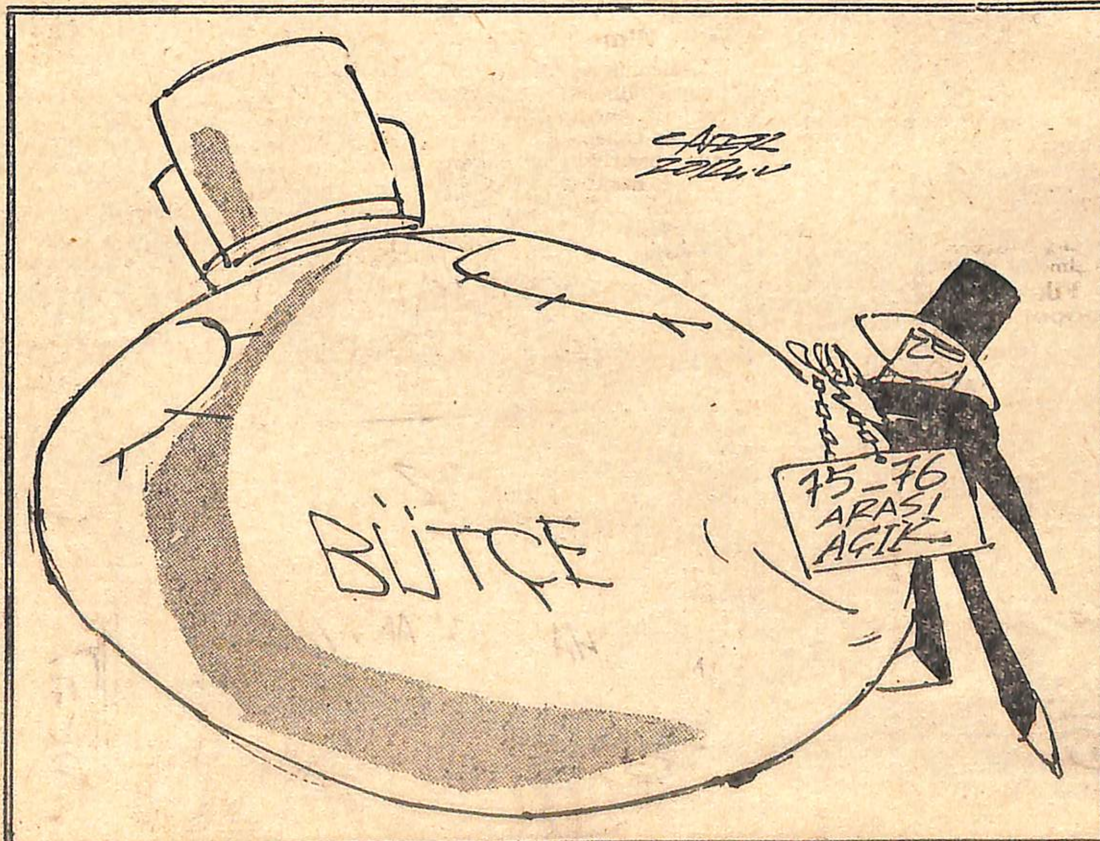
— Yargı kararlarına, hep yek gelen zarlarına ye tane tane. Haysiyetli nane!

— Devrimci korkusuna, muhtıra kokusuna gelir birabir. TRT gibi kolay yutulur, sessizce yenir. Önce nane satayım. Sonra metelimini atayım. Uçların mangırları, gece çorapsız yatayım.

DOKUNULMAZLIKLI ŞİİR

İşçi, memur, kıvransın,
Geçim derdiyle yansın,
O, can sen patlıcansın,
Mebus yesin kaymağı.
Ödenek onsekizbin,
Dolsun cüzdanın cebin,
Boldur elbet nasibin
Halk bulamazken yağı.
Vatan, millet, Sakarya,
Hazine oldu derya,
Biz zamma, eller aya,
Aylıklar aştı dağı.
Varsın vuruşsun sağ - sol,
Doğulu beklesin yol,
Gık diyene hep bol bol,
Atsın dursun kazığı.
Bol kavga, bol ödenek,
Ötesi nene gerek,
«Ya bismillâh» diyerek,
Taşırdılar bardağı.

B. E.

BATTAL GAZİ'Yİ OKUR EN KÜLTÜRLÜSÜ, VA MI BUNUN BAŞKA TÜRLÜSÜ?

Dün koalisyon ve engizisyon partileri toplantısından çıkan Atalet Partisi sözcülerinden biri, yine konuşmuştur iri iri.

Hasan Mitingbasan'ın demeci şöyle:

— İçerde arkadaşlarla önce aldık abdest. Sonra sürülecek memurların, öğretmenlerin dosyalarını eyledik derdest. Kevser içtik, cennet taamlarından yedik. İmanlarımızı tazeledik.

Dokuz aylık iktidarımız süresi içinde, ahrete gitmeleri için burs verdik yüzlerce gence. Kredi bulunca kaptık, solcuların yuvalarını yaptık.

Memurların katsayılarını dondurduk. Bütçeden ettiğimiz tasarrufla yurdun dört yanına yeni cezaevleri kondurduk. Coplarımızı yiyen başlarda kalmaz ağrı. Çivili sopalarla ticari cepheye geçmeleri için vatandaşa yapılmaktadır çağrı.

Bülent Ecevit yedi aylık iktidarı sırasında tersine çekti kürek. Anarşik olaylarda tek ölü veremedi, ne arasın onda bizdeki yürek. Etrafı ne korkutabildi, ne de dehşet saçtı. Kol tuğunu Libya'ya ithal etmek dururken, bırakıp kaçtı.

Hükûmeti düşürecek, aklınca enselerimizde boza pişirecek. Aklına şaşarız. Pirimiz Abdülhamit Han otuzüç yıl yerinden kıpırdamadı. Biz onun yöntemleri ile daha fazla yaşarız.

Mızraklı ilmihal, Battal Gazi destanını okur önde gidenlerimizin en kültürlüsü... Va mı bunun başka türlüsü?...

— İndirimli satışlar resmen başladı. —

— Kötü niyetim yok ayol! İndirimli satışların başladığını haber veriyorum sana!..

Politikacıdan gazel

Hangi parti verirse, seçimlerde garanti,
İşte ona derim ben: «Sağolsun benim parti...»

Bozarlarsa neşemi, veririm bir beyanat,
Kilot değişir gibi, değiştiririm parti...

Seçmene kaval çalar, mani dizerim amma,
Başkent otellerinde çaldırırım Mozart'ı...

Meclisteki kavgada depreşir heyecanım,
Fukara millet için az bile bu bağırtı...

Yüz metre fırlatırım, şu Jeymis - Bond çantamı,
Tutunamaz karşımda, muhalifin en kartı...

Ünlenir, şanlanırım, gece yaşantımla ben,
Mecliste kestirirken olurum sanki tortu...

Belimdeki tabanca, gözdağı gibi durur,
Pavyonlarda yapamaz hiç kimse cartı, curtu...

Unutmam seçmenimi, velinimetimdir o,
Her bayram postalarım, en az onbeş bin kartı...

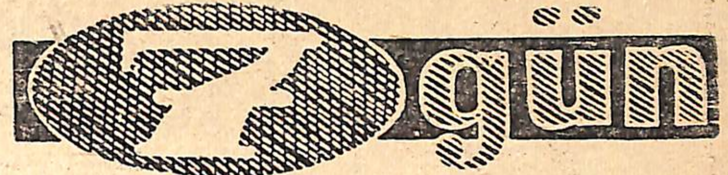
Vatan, Millet aşkına, aşarım her engeli,
Tekrar seçim olmasa, bir de atlatsam Mart'ı...

Bastırırım oy'umu, başkanım «Bastır» derse,
Aldırmam gazeteler yazsa da, zartı zurtu...

Transfer mevsimini kollarım, adım adım,
Vurgundan sonra geçer, yüzümdeki morartı...

Kimi kez, danışıklı, ayrılırım partimden,
Maksat, yandaş partinin ekşimesin suratı...

Fikret YILMAZ

PAZARTESİ :

Bülbülün çektiği...

Kuracağı hayâli mobilya şirketine gazete ilânıyla ortak arayan öğretmen açığa alınmış.

Bu açığa alınışın nedeni' bir memurun ticarete atılmasından desek, değil. Zira henüz hazırlık çalışmalarına bile başlamamış adam.

Peki, ne yapmış?

Almış eline kalemi, yazmış aklına geleni:

«Kitaplıklardan korkan, kitap toplattıran bir Millî Eğitim Bakanı'nın zamanında öğretmenlik yapmaktan utanç duyduğum için yeni bir iş tutmak zorunlulunğu ile karşı karşıya gelmiş bulunmaktayım.» diye başladığı ilânda aklının başına geldiğini belirterek, zenginliğe açılan kapının milliyetçilikten geçtiğini, bu nedenle bir hayâli mobilya şirketi kurma yolunu seçtiğini duyuruyor.

Tabiî bu atılımı da hayâl kırıklığı ile sonuçlanacak. Çünkü sayın yurtdaşımızın tutumu temelinden sakat!

Kitap toplatılmasına karşı çıktınız mı, milliyetçi olamazsınız. Milliyetçi olmadınız mı, aradığınız ortağı bulamazsınız. Düşlediğiniz hayâli şirketi kuramazsınız ve sonunda umduğunuz milyonları vuramazsınız!

Günümüzde milliyetçi olmak kolay değil. Kişi önce dilini tutmasını bilecek.

SALI :

Süt bankası

Ortak Pazar, başına dert olan süttozu fazlasını hayvan yemi yapacakmış.

Siz şu akla bakın hele...

Amaç süttozunun bozulmasını, bayatlamasını önlemek değil mi? Hayvanlara ağzından yem olarak salarsın, gerektiğinde süt olarak sıcak sıcak sağarsın!

ÇARŞAMBA :

Ölmeyelim ama

Beslenme yetersizliğinin zamansız ölümlere yol açtığına inananların öncülüğü ile «Erken Ölümleri Önleme Derneği» nin kuruluş hazırlıklarına başlanmış.

Peki, nasıl önlenecek erken ölümler?

Derneğin bulacağı sloganların etkisiyle... İlk ikisini hazırlamışlar bile:

«Vatandaş, çok yeme ölürsün!»

«Vatandaş, az yeme ölürsün!»

Bizde dernek dediğin de ekmek dağıtmaz ya adama. Hattâ yukardaki örneğe bakılırsa, teselliye bile kıyamamış diyeceğiz.

Zira dernek kararına göre kıvırmak mümkün değil, yesek de, yemesek de çaresiz öleceğiz!

PERŞEMBE :

Şükür kavuşturana

Ete yapılan zammı eleştirenlere cevap veren Ticaret Bakanı Başol, «Et ve Balık Kurumu mamullerine zam yapmadık, serbest piyasa fiyatlarına yaklaştırdık» demiş.

Hani, buzdolabı ile çamaşır makinasına gelen zammın savunması diyeceğiz ama korkuyoruz. İster misiniz yukardakine benzer bir cevap versinler, «Piyasayı ahatlatmak için onları da otomobil fiyatlarına yaklaştırdık» desinler!

CUMA :

İki olay, iki konu

Amerika, dolaylı olarak ambargoyu sürdürme kararı alırken Almanlar, maliyetinin çok üstünde bir fiyatla ve peşin parayla askerî araç - gereç satmayı teklif ettiler.

SAVUNMAMIZ!

Amerika Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Türkiye'den, «Çok değerli bir müttefik» diye sözetti.

AVUNMAMIZ!

CUMARTESİ :

Barış ortamı

Şair ve politikacılarımız şiiri tartışmışlar.

Kutlarız.

Can ciğer kuzu sarması oturup sohbet edecek iki yerleri var zaten:

Belli klüplerde içki âlemi, belli salonlarda sanat şölenil

PAZAR :

Raporu bekliyoruz

Karataş, «TRT'de herkes müşahede altına alındı» demiş.

Sanırız personel de çoktandır bekliyordu bunu.

Zira son yıllarda genel müdürlüğe her atanan çaresiz kalmıştır, her çaresiz kalan da TRT'de çalışanları hemen müşahede altına almıştır.

İşin garibi her seferinde müşahede altına alınanların sağlamlığını kanıtlayacak şekilde verilmiştir raporlar.

Vedat SAYGEL

HAYAT DAHADA PAHALILANACAKTIR
ANARŞİ ARTACAKTIR
KİTAP TOPLATILACAKTIR
SAĞ SOL ÇATIŞACAKTIR
VATANDAŞ HAPIYUTACAKTIR

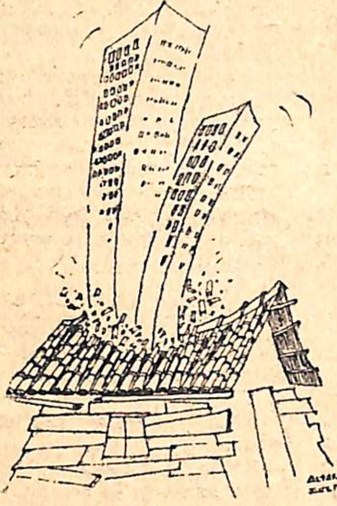
TIR kamyonu!

BİLMECECİKLER

«Bir giren pişman, bir de giremeyen.»
— ÜNİVERSİTE —
«Hayâlimizden gitmez, midemizden geçmez.»
— ET —
«Uyku için nedir birebir?»
— TV —
«Geliyor birden, bize yazık demeden.»
— ZAM —

Erhan DEMİRKOPARAN

Yazısız

(Altan EKER)

DOLMUŞ

4 - 5 yaşlarındaki yeğenimle, babasının kendisine aldığı —İlkokula Hazırlama— kitabının resimlerine bakıyorduk.

Bana «Bunun ismi ne?» diye sorduğu resimlerin ismini söylüyordum ki, yeğenimin, büyük bir resimdeki minibüsü işaret ederek:

— Amca, bu ne? diye sorduğunda, ben gayri ihtiyari halk dili deyimiyle:

— Dolmuş, deyiverdim.

Sorduklarının birçoğunun ismini bildiği için, cevabını «Minibüs» değil de, «Dolmuş» olarak alınca şaşırdı. Bir iki saniye resime bakarak, o çocuksu şivesiyle:

— Hani, bu boş ki, deyiverdi.

Kemal KÜÇÜKTEKİN
Ziraat Teknisyeni
ŞEBİNKARAHİSAR

BADEM ŞEKERİ

Bayan Fatma, beş yaşındaki oğlu Cengiz'le, kız kardeşi bayan Ayşe'ye misafirliğe gitti. Bayan Ayşe badem şekeri tuttu. Küçük Cengiz yalnız bir tane aldı. Teyzesi:

— Neden o kadar az aldın çocuğum? diye sordu.

— Teşekkür ederim, bu kadar yeter.

— Teyzeden sıkılmak olmaz, bir avuç al bakayım!

Annesi de söze karıştı:

— Başka yerde avuçla almak ayıptır ama burası yabancı yer değil, istediğin kadar al! dedi.

Cengiz yine elini uzatmayınca teyzesi koca bir avuç alıp çocuğun ceplerini doldurdu.

Evlerine dönerlerken annesi:

— Sen badem şekerini çok severdin, nasıl oldu da almadın? diye sordu.

Oğlan şeytan şeytan güldü:

— Niye ben alayım. Teyzemin eli benimkinden en az üç defa büyük...

Neriman EDGÜER
Sağlık Sk. 60/2 — ANKARA

KADIN GÖZÜ İLE

Beyim ile bir eve gece misafirliğine gitmiştik. Orada bulunan arkadaşlar hem televizyon seyrediyor hem de politikadan bahsediyorlrdı. Tesadüfen hepsi Ecevit hayranıydı. Bir ara beyim, Ecevit'in televizyondaki görüntüsüne bakarak:

— «Bak hanım, bütün Türkiye'nin âşık olduğu adam bu adam» dedi.

Ben daha bir eleştiride bulunmadan, orada bulunanlardan bir hanım dudağını bükerek:

— Hiç de yakışıklı biri değil... demez mi!?.

Handan TAŞKIN
Lise matematik öğretmeni Turan Taşkın'ın eşi — YUMURTALIK

— Ecevit, «Türkiye'nin kurtulması için hükûmetin yıkılması zorunlu» dedi. —

— Dile benden ne dilersin?..

— Çekilmeni!..

(seçkin TEMUR)

GEL GÖR BENİ ZAM NEYLEDİ

(Yunus Emre'ye nazire)

Ben yürürüm yane yane
Zam boyadı beni kane
Ne akılem ne divane
Gel gör beni zam neyledi.
Kâh giderim çöle gibi
Kâh inerim göle gibi
Ben yaşarım köle gibi
Gel gör beni zam neyledi.
Bir ümitle yağ ararım
Her bakkala tuz sorarım
Vah Türkiyem! der ağlarım
Gel gör beni zam neyledi.
Şeker var de kandır beni!
Sigaranla yandır beni!
Hayat mı bu öldür beni!
Gel gör beni zam neyledi.
Ben gezdim de ilden ile
İlâç sordum dilden dile
Vatanda halim kim bile
Gel gör beni zam neyledi.
Aç çalışır, aç gezerim
Balı - eti düşte yerim
Uyanır ağzım silerim
Gel gör beni zam neyledi.
Ben İlkan'ı biçareyim
Baştan ayağa yareyim
Zam elinden avareyim
Gel gör beni zam neyledi!

Ahmet Selçuk İLKAN
Berlin

KAZ YANAR MI, YENİR Mİ?

İç Anadolu insanı konuşmalarında «k» harfini «g» olarak kullanır. Bazen bunun tersi de olur, «g» harfinin yerine «k» harfi kullanılır. Bilirsiniz bu konuda, «Biz k'ye g diyen Gonyalılardan değiliz.» sözcüklerinin geçtiği bir de fıkra vardır.

Görevli bulunduğum köyde 1. 2. ve 3. sınıfları okutuyordum. Dersimiz Hayat Bilgisi idi. Konumuz ise: «Yetiştirdiğimiz kümes hayvanları ve bunların pazarlama sorunları».

Herkese, yetiştirdiği kümes hayvanlarını ve bunları nasıl, nerede sattıklarını soruyordum. Tavuk, ördek ve hindiler bitmiş, sıra kazlara gelmişti.

— Çocuklar, evinde kaz yetiştiren var mı?

Küçük Türkân parmak kaldırdı:

— Bizde var öğretmenim...

Satışta bir sorun yaratacak çoklukta olup olmadığını anlamak için sordum:

— Kaç tane kızım?

— Bir teneke, öğretmenim...

Aydın İLKKAN
Uçobalar Köyü öğretmeni
Boğazlıyan/YOZGAT

SAYGI DUYDUKLARIMIZ

Orta birinci sınıf öğrencilerine Sosyal Bilgiler dersinde ev ödevi olarak: «Saygı duyduğunuz büyükler kimlerdir, niçin?» şeklinde bir soru vermiştim.

Ertesi gün kâğıtlarını topladım. Kâğıtları okurken içlerinden biri çok dikkatimi çekti ve beni düşündürdü. Bu çok ilginç ve düşündürücü cevap aynen şöyleydi:

«Saygı duyduklarım: Bebekken anam, çocukken babam, öğrenci olunca hocam, baba olunca zamdır!»

İbrahim TAŞKENT
Yenice Lisesi Coğ. Öğr.
Yenice/ÇANAKKALE

KEDİLER

Yeni mezun bir ilkokul öğretmeni aritmetik dersinde ikinci sınıflara çarpmayı öğretiyordu.

— Çocuklar, dedi. İki kedi ile iki kedi çarpılınca kaç eder?

Arka sıralardan bir ses yükseldi:

— Sıfır eder öğretmenim!

Çocukların bazıları şaşkın. Öğretmen tekrar sordu:

— Neden?

Çocuk biraz ürkek cevap verdi:

— Çarpışınca ölürler de ondan öğretmenim!

Temel ÖZTEL
Sivrice Köyü İlkokulu Müdürü
Of/TRABZON

YILAN

Bir gün, Dicle'de görev yapan âbimin yanına gidiyordum. Diyarbakır'dan otobüse bindim ve yola koyulduk.

Önümdeki koltukta iki bayan oturuyordu. Epey yol aldıktan sonra şoför muavini bağırdı:

— Hoop, inan var!...

Otobüs âni bir fren yaptı. Önümdeki bayanlar (inen) kelimesini yılan anlamışlar, ikisi birden feryadı bastılar:

— Yılan nerede şoför âbi?...

Bu sırada bayanlardan birisi de bayılmasın mı, zorla ayılttık.

Durum anlaşılınca otobüste bir kahkahadır koptu.

Hüsamettin BİLGE
Sümerbank Mağazası
Cizre/MARDİN

Yazılı

(Nuri BİLGİN — İstanbul)

İBİŞ

Bir garibin Öyküsü

YAZAN-ÇİZEN
Aydın Aliustaoğlu

Yozyürek destanı

Sulhi Dölek

Size bir mektup var

YOZYÜREK postacı oldu, mektup bekleyenlerin gözlerine yaşlar doldu. Kadının biri yol ortasında sordu:

«Yeni postacı sen misin oğlum?»

«Yalnız yeni değil, yeni model postacıyım,» dedi Yozyürek. «Şu şapkamın kokartına, şu gömleğimin temizliğine, şu çantamın gıcır gıcır derisine bak.»

«Anladım da, benim mektuplarım nerede?»

«Hangi mektupların?»

«Benim oğlum Fransa'da...»

«Öyle mi?» dedi Yozyürek, kadının açıklamasını yarıda keserek. «Eyfel Kulesi de orada, değil mi?»

«Oğlumdan her hafta iki mektup alırdım, bu hafta hiç gelmedi.»

«Bu konuda bizim yapabileceğimiz bir şey yok korkarım. Senin oğlan bir matmazele abayı yakmış olmalı. Mektup yazacak vakti yoktur. Bizim görevimiz, gönderilen mektupları dağıtmak; yazılmayanları yaratmak değil. Hem belki matmazel falan değil de, oğlunun başına bir kaza gelmiştir. Belki hastanede falandır. İnsan komadayken iyi mektup yazamaz pek.»

Kadının gözleri, Yozyürek'in her sözcüğüyle biraz daha irileşiyordu.

«En son ne zaman mektup aldın oğlundan?»

«Geçen hafta.»

«Yazdıklarından nasıl bir anlam çıkardın? Üzüntülü bir hava var mıydı mektupta? İntihar etmiş falan olmasın?»

«Bilmem ki,» diye ne dediğini bilmeden konuştu kadın, ağlamaklı.

Yozyürek dayanamadı, çantasından iki mektup çıkartıp uzattı. «Al bunları. Üzülme.»

Kadıncağızın yüzündeki sevinç çok kısa sürdü. «Bunlar benim değil ki oğlum!»

«O kadarcığına da katlanıver artık,» dedi Yozyürek, dönüp uzaklaşırken.

Yozyürek'in dağıtım bölgesine üç mahalle düşüyordu. Evlerin çoğu üçer dörder katlıydı. Bazı kimseler mektuplarının ayaklarına getirilmesini istiyorlar, bu da Yozyürek'i üzüyordu biraz. O da insandı sonunda. Yürümekten tabanlarının şiştiği yetmiyormuş gibi bir de merdiven mi tırmanacaktı? Tırmanmayacaktı işte, canına yandığımın! Bir evin bütün postasını sokak kapısından içeri savurup geçip gidiyordu.

Zamanla bu bile zor gelmeye başladı. Bir gün bıyıklı bir adam Yozyürek'i yolda çevirdi:

«Bu ne aslanım?»

Adamın elindekini tanımayacak kadar bilgisiz değildi Yozyürek. Bunca zaman boşuna mı postacılık yapmıştı? «Mektup, ne olmuş?» diye dudak büktü.

«Elinin körü olmuş! Nereden aldım ben bunu, biliyor musun?»

«Bilmiyorum. Kimsenin özel işlerine karışmam.»

«Oğlum, duyuyor musun dediğimi? Ben bu mektubu eczaneden aldım.»

«Bu eczacılar iyice azıttılar işi. Şimdi de mektup mu satıyorlar?»

Adamın yüzü öfkeden kıpkırmızıydı. «Neden?...» dedi boğulur gibi. «Neden eczaneye bırakıyorsun mektubu?»

«Böylesi daha kolay oluyor,» dedi Yozyürek. «Üstelik eczacı da memnun bu işten. Mektuplarını almaya gelenler alış-veriş de ediyorlarmış.»

«Bir daha böyle bir şey yaparsan seni şikâyet ederim.»

«Kime?»

«Müdürüne.»

«Nerede olduğunu biliyorsan bana da söyle. Benim de bir yığın şikâyetim var.»

«Hasta mısın sen?»

«Doğrusunu istersen bugün bir kırıklık yok değil üstümde. Havalardan mıdır nedir... Başımı sarstığımda iki kaşımın arasına bir ağrı saplanıyor.»

Adam tüm gücünü sağ yumruğunda toplayıp Yozyürek'in üstüne atıldı. Yozyürek kenara çekilip savuşturdu yumruğu. Adamı da çelmelemeyi unutmadı bu arada. Hasmı çamura kapaklanırken çantasını omuzunda dengeleyip yürüdü.

Akşam oturdu, bir gazetenin okur köşesine bir mektup döşendi:

«Biz zavallı posta dağıtıcılarıyız. Aldığımız aylık milletvekili aylığıyla yarışamaz. Üstelik milletvekillerinden çok çalışırız. Her gün karasular iner ayaklarımıza dolaşmaktan. Yanlış adresli mektupları bile ne yapıp yapıp yerine ulaştırırız. Sizden ayaklarımıza kapanmanızı istemiyoruz. Ama bir teşekkürü de esirgemeyiniz. İçinizden biri bir arkadaşımızı yol ortasında çevirip dövmüş. Dişi kırılan arkadaşımız yemek yiyemediği gibi utancından mektup dağıtmaya bile çıkamıyor. Kimbilir, belki de intihar etmeyi düşünüyordur.

Postacılar da insandır. Bizim bütün didinmemizin sizler için olduğunu aklınızdan çıkarmayınız.

127 posta dağıtıtısı adına Yozyürek»

Postaya güvenemeyen Yozyürek, mektubunu gazeteye elden götürdü. O günkü mektupları dağıtmayıp tümünü eve getirdi Çoktandır içinde yaşattığı gizli bir istek vardı. Bunu gerçekleştirmenin sırasıydı işte. Eşi görülmedik güzellikte bir roman yazacaktı.

Birer birer açtı mektupları. Resmî yazışmaları bir kenara ayırdı. Ötekilerin içinden hoşuna giden bölümleri kopya etti. İlk günün sonunda ilk bölümü tamamlamıştı. Konuda kopukluklar vardı ama, romanın ilgi çekici olduğu kuşkusuzdu. Hele gerçek isimleri kullanırsa yer yerinden oynayacaktı.

Dördüncü gün bıktı yazarlıktan. Zarfları yeniden yapıştırıp yerlerine dağıtmaya başladı. Arayı kapatabilmesi oldukça zordu. İnsanlar mektup yazmayı neden bu denli seviyorlardı sanki? Yazdıkları ipe sapa gelir şeyler olsa neyse...

Bu aşırı mektup yazma tutkusunun önü alınmalıydı. Zamana, pul parasına, kâğıt parasına yazık değil miydi? İnsanları mektup yazmaktan soğutmanın bir yolu, mektupları geciktirmekti. Bir başka yolu da, yerlerine hiç ulaştırmamaktı. Yozyürek bu iki yolu da bolca denedi. İnsanların mektup yazma alışkanlıklarında bir gerileme olduğunu sanmıyoruz. Salt Yozyürek için yazılan şikâyet mektupları bir çuvalı buldu.

«Nedir bu senin yaptığın?» dedi Yozyürek'in âmiri.

«Bu benim yaptığım zor bir iş,» dedi Yozyürek. «Üstelik parası da az.»

«Demek memnun değilsin?»

«Hiç değilim efendim. Mümkünse bana bir masa işi verseniz...»

«Mektupları yerine götürmemenin suç olduğunu bilmiyor musun?»

«Biliyorum,» dedi Yozyürek. «Bu yüzden her zaman mektupları yerine götürürüm. Tersini ispat edecek varsa çıksın.»

«Tersini ispat edemeyiz. Sen naftalinin kimyasal formülünü biliyor musun?»

«Bilmiyorum.»

«Öyleyse kovuldun.»

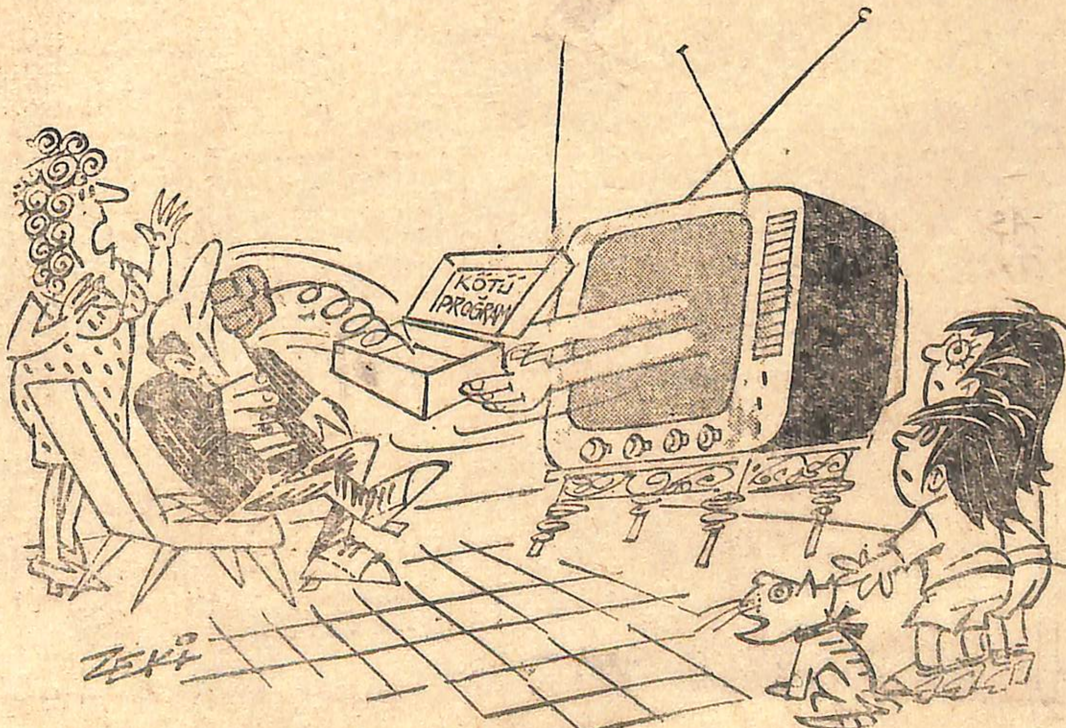
«Naftalinin kimyasal formülüyle postacılığın bir ilgisi yok ki!»

«Olmayabilir,» dedi Yozyürek'in âmiri. «Bunu ispat edersen seni işe geri alırım.»

Yozyürek denemedi bile. Postacılıktan el çektikten sonra, herkes gibi o da postanın düzensizliklerinden yakınmaya başladı. Hattâ bir gazetenin okur köşesine bu konuda bir mektup bile yazdı.

Sulhi DÖLEK

— TV programları seyirciyi tatmin etmiyor. —

Açılış ve program!

Akbaba

Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap

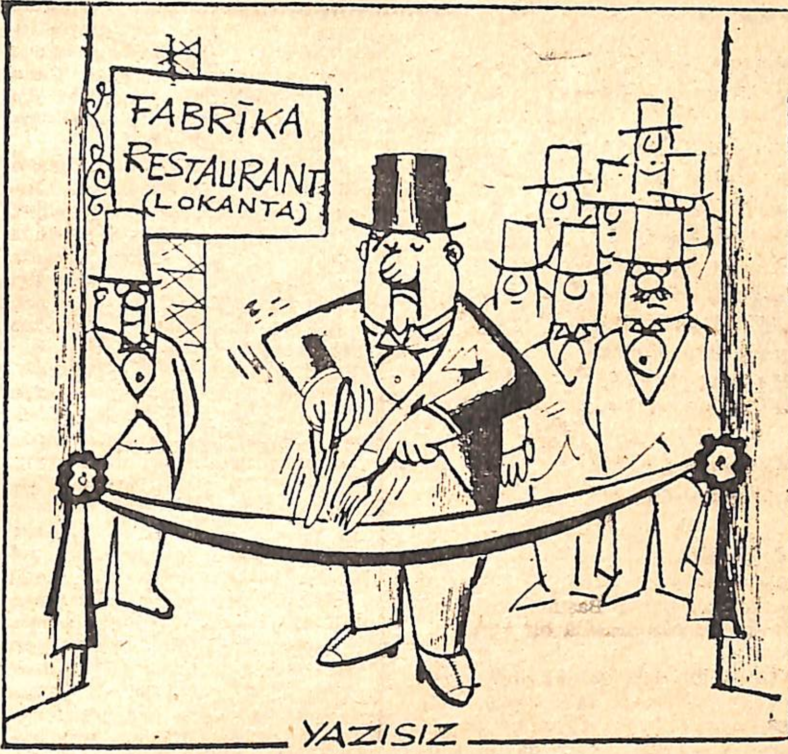
Sekreter: Selâmi M. Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:
Akbaba Matbaası

İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi No: 8 - 10, Daire: 3, İstanbul
Telefon : 22 18 11

İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.
Fiyatı : 250 kuruş.

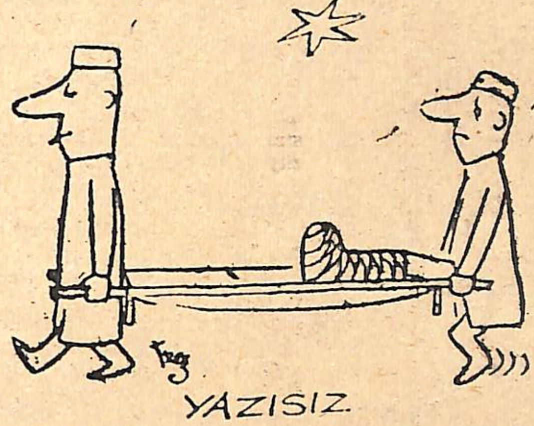
ABONE FİYATLARI: Yurt içi yıllığı 125.— TL. Altı aylığı 62.50 TL. Yurt dışı yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

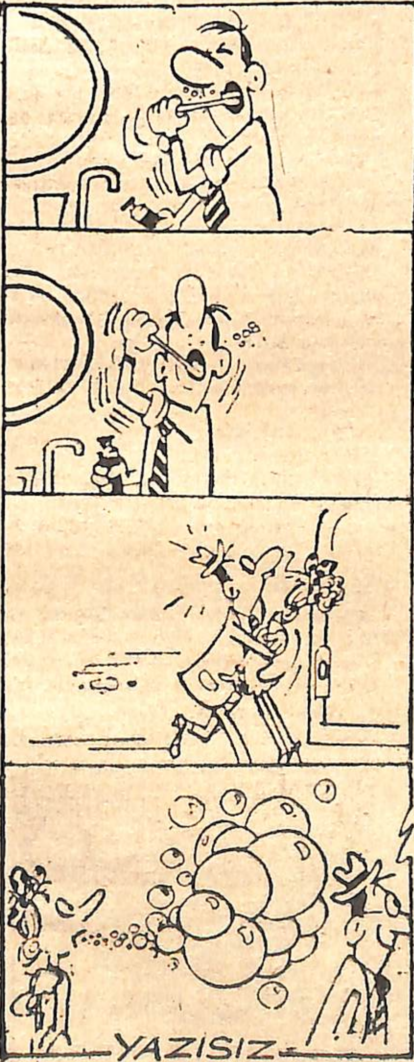
YAZISIZ

Dünya Karikatürleri

BU HAFTA HER TELDEN ÇALMAK İSTEDİK SEVGİLİ OKURLAR! AMACIMIZ, SİZLERE DAHA İYİYİ, DAHA GÜZELİ BULUP SUNMAKTIR!.. İLGİNİZE TEŞEKKÜRLER!..

YAZISIZ

YAZISIZ

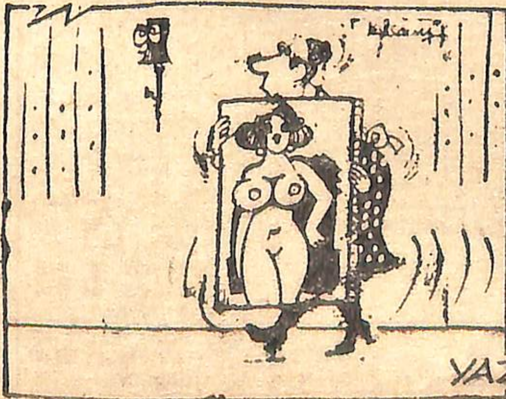
– AŞKIN DİLİ YOKTUR GÜZELİM!
– ÖYLE AMA, BU GİDİŞLE FERYADI BASACAK!..

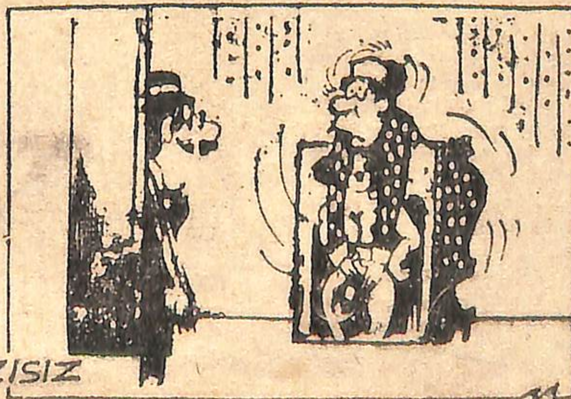

YAZISIZ

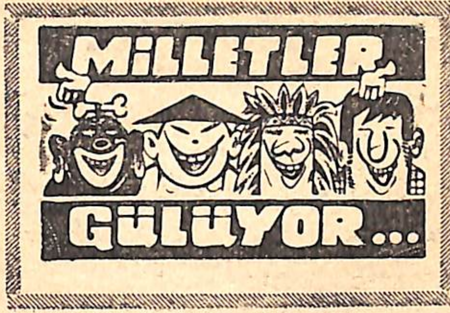

YAZISIZ

YAZISIZ

Yazısız

Sıra ile

Bir turist dağlarda kaybolmuştu. Sağa sola rasgele yürüdü, tırmandı, küçük bir kulübe görerek kapısını vurdu. Ve bağırdı:

— Kimse yok mu içerde?

İnce bir çocuk sesi cevap verdi:

— Ben varım!
— Baban yok mu orada?
— Annem gelince, çıktı.
— Annen içerde mi?
— Hayır, ben girince çıktı.
— Tuhaf şey... Siz bütün aile bir arada burada oturmuyor musunuz?
— Burada değil amca, çünkü burası tuvalettir.

Vefalı koca

Amerika'ya gitmişti. Bir ay kaldı orada. Dönüşünde, bir arkadaşına rastladı. Arkadaşı sordu:

— Sen burada yokken, karını görmüştüm, kendisine her gün mektup yazdığını söylemişti. Doğru mu bu?
— Evet.
— Bravo!
— Ne yapayım, benden bir gün mektup almazsa, derhal ilk uçağa atlayıp yanıma geleceğini söylemişti... Başka ne yapabilirdim?

Yazısız

Hafif kadının dostu

Bir taşralı delikanlı Paris'e gelmişti. Günlerce dolaştı durdu. Günün birinde bir arkadaşına rastladı. Arkadaşı:

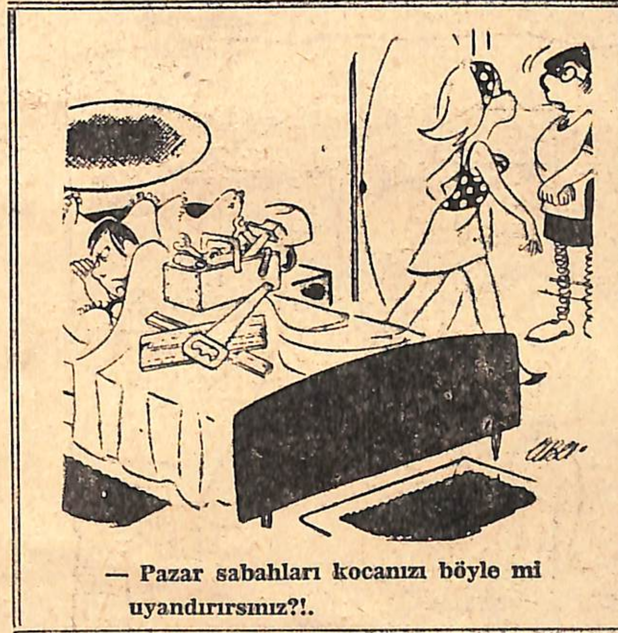
— Sana bir fikir vereyim, dedi. Burada hafif kadınlar çoktur. Birinin dostu ol, onu çalıştır ve sen rahat et. Lorna Sokağı No: 4'te Mari adında bir kadın var, git ona istersen.

Taşralı delikanlı düşündü, bu fikir hoşuna gitmişti. Lorna Sokağına yöneldi. Dört numaralı evin kapısı aralıktı, girdi içeri. Fakat köşede oturan şişman ve pis kadını görünce tiksintiyle durdu. Kadın çok çirkin, pis ve kötü bakışlıydı. Ama o yılmadı. Kararlı bir tavırla:

— Bugünden sonra senin dostun ben olacağım, dedi. Şimdiye kadar dostun oldu mu hiç?

Kadın kısık bir sesle cevap verdi:

— Evet, altı tane dostum vardı.
— Altı tane mi? Ne oldu onlar?
— Hepsi de öldüler.
— Birinin hesabını görürken, kavgada mı öldüler?
— Hayır! Açlıktan öldüler.

— Pazar sabahları kocanızı böyle mi uyandırırsınız?!.

Sorun

Falcı, genç kadının falına bakıyordu:

— Önünüzde büyük bir kısmet var, dünyanın en yakışıklı delikanlılarından biriyle karşılaşacaksınız çok yakında. Sizi her gece eğlence yerlerine götürecek... Size âşık olacak, hayatınızın sonuna kadar sevecek sizi.

— Parası var mı bâri?
— Olmaz olur mu, milyoner.

Genç kadın heyecanlanmıştı. Kekeledi:

— Bir şey sormak istiyorum.
— Sorun.
— Bu yakışıklı milyoner gençle evlenebilmek için kocamla çocuklarımı ne yapsam acaba?...

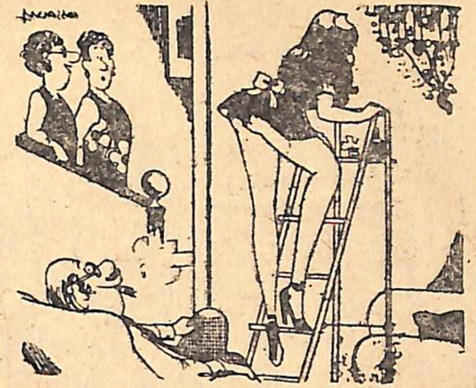
Gökten hediye

Bir kadın, kiliseye duaya gitmişti. Dönüşte, yolda, para çantasını oturduğu sırada unuttuğunu farkederek derhal geri döndü. Yerine baktı, para çantası yoktu. Bu sırada onu gören rahip yanına yakaşarak:

— Her halde, dedi, para çantanızı arıyorsunuz?
— Evet.

Rahip çantayı uzatırken:

— Onu ben gördüm ve sakladım madam. Bunun nedeni, olur da saf bir dindar çantayı görür ve gökten düşen bir hediye sanarak alır diye düşündüm...

— Büyük avizenin temizleneceği gün asla işe gitmez!..

Şemsiye

Bir yolcu, terkettiği otelden beş dakika sonra, şemsiyesini bulunduğu odada unuttuğunu farkederek geri döndü. Kapıcıya, odasında şemsiyesini unuttuğunu ve gidip getirmesini söyledi. Kapıcı başını salladı:

— Çok sıkıcı bir durum bu, efendim, dedi. Çünkü siz otelden ayrılır ayrılmaz odanızı yeni evlenmiş bir çift işgal etti. Balayındalarmış... Bir şemsiye için onları rahatsız etmeye cesaret edemem... Ama isterseniz siz kendiniz gidin isteyin.

Yolcu derhal birinci kata çıkarak kısa bir süre önce terketmiş olduğu odanın önüne geldi. Kapıyı vuracaktı ki içerden garip bir konuşma duyarak durdu:

— Bu kimin, şekerim?
— Senin, hayatım.
— Ya bu kimin?
— O da benim!
— Peki, bu?
— O da benim, ama sana verebilirim!

Yolcu sinirlenmişti. Kapıyı bir yumrukta açarak bağırdı:

— Şemsiyeye ne zaman sıra gelecek? Yağma yok, o şemsiye benimdir!

Karanlıkta...

Perdede dramatik bir film oynarken, kadın yanındaki yabancı erkeğe öfkeyle sordu:

— Yeter artık... Göğsümü, kucağımı karıştırmaktan utanmıyor musunuz?!.

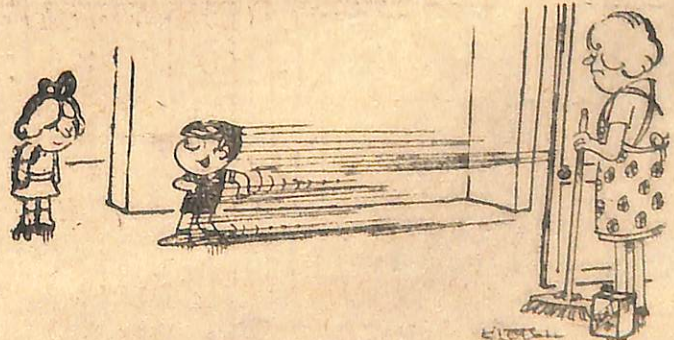
Erkek cevap verdi:

— Ne yapayım madam, karamelâmı düşürdüm de...
— Bir karamelâ için ne diye başkasını rahatsız ediyorsunuz?
— Sadece karamelâ olsa aramıyacağım ama, karamelâyla beraber ona yapışan takma dişlerimi de düşürdüm!

Yaşı...

Doktor telefonu açtı. Telâşlı bir ses:

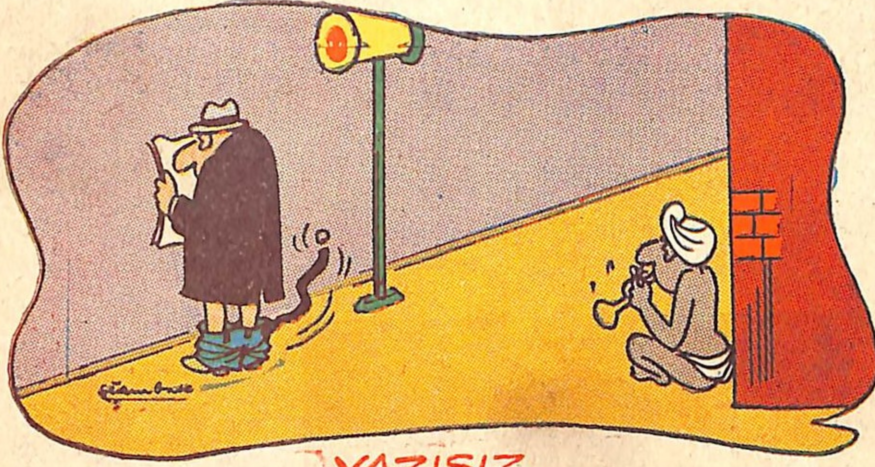
— Çabuk gelin doktor, oğlum bir altın yuttu! diye bağırdı.
— Merak etmeyin geliyorum. Yaşı ne kadar?
— Bizans'tan kalma, doktor.

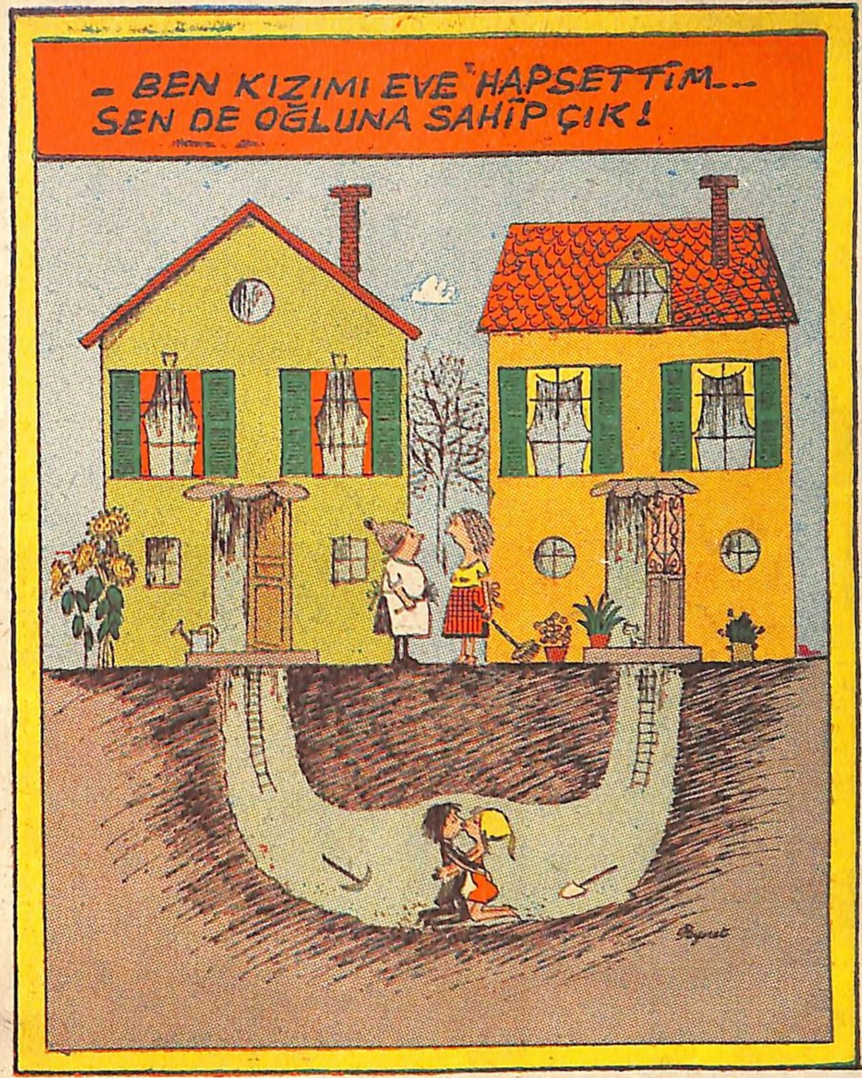
— Cilâlaması sizden... Parlatması benden!..

mutluluğunuz
tasarruflarınızdır
T.C. ZİRAAT BANKASI

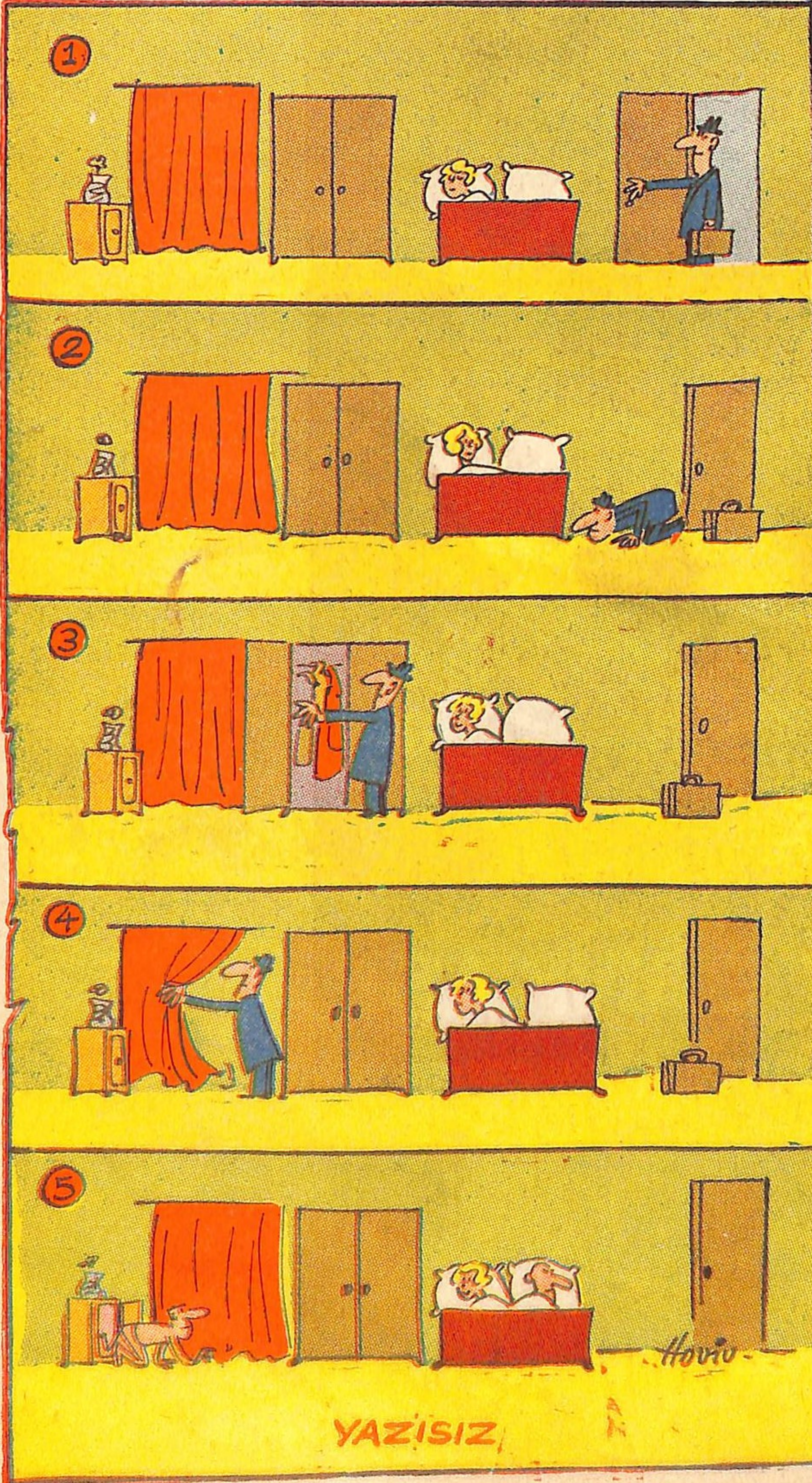
Akbaba

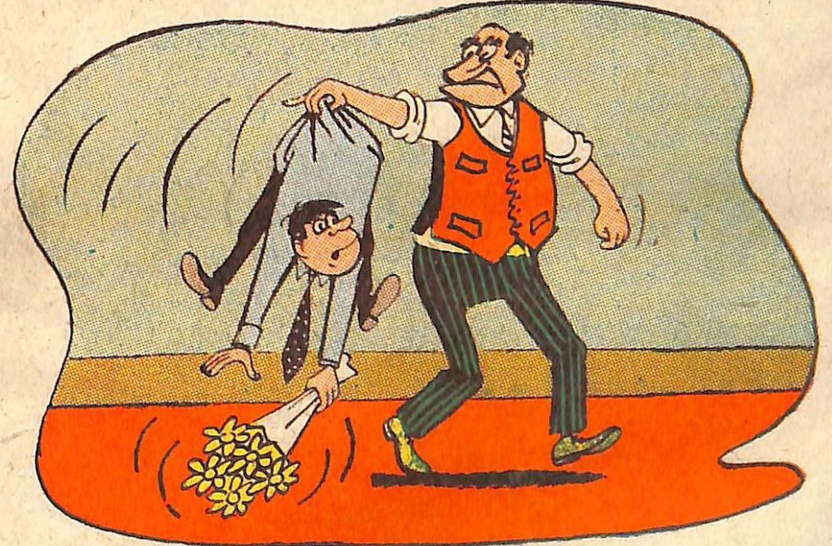
YAZISIZ

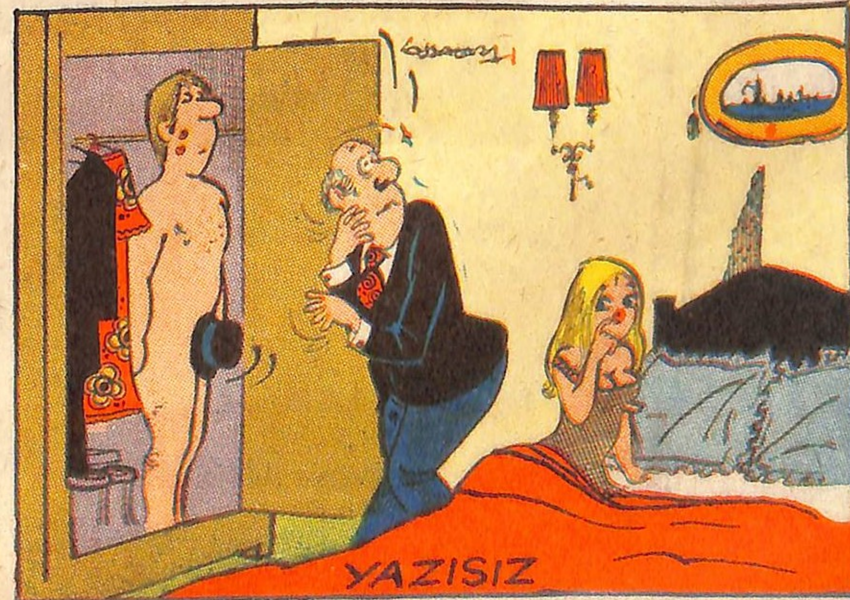
— BEN KIZIMI EVE HAPSETTİM...
SEN DE OĞLUNA SAHİP ÇIK!

YAZISIZ

— BUNU SAYMAM DELİKANLI...
KIZIMI İSTEMEĞE GENE GEL!

YAZISIZ